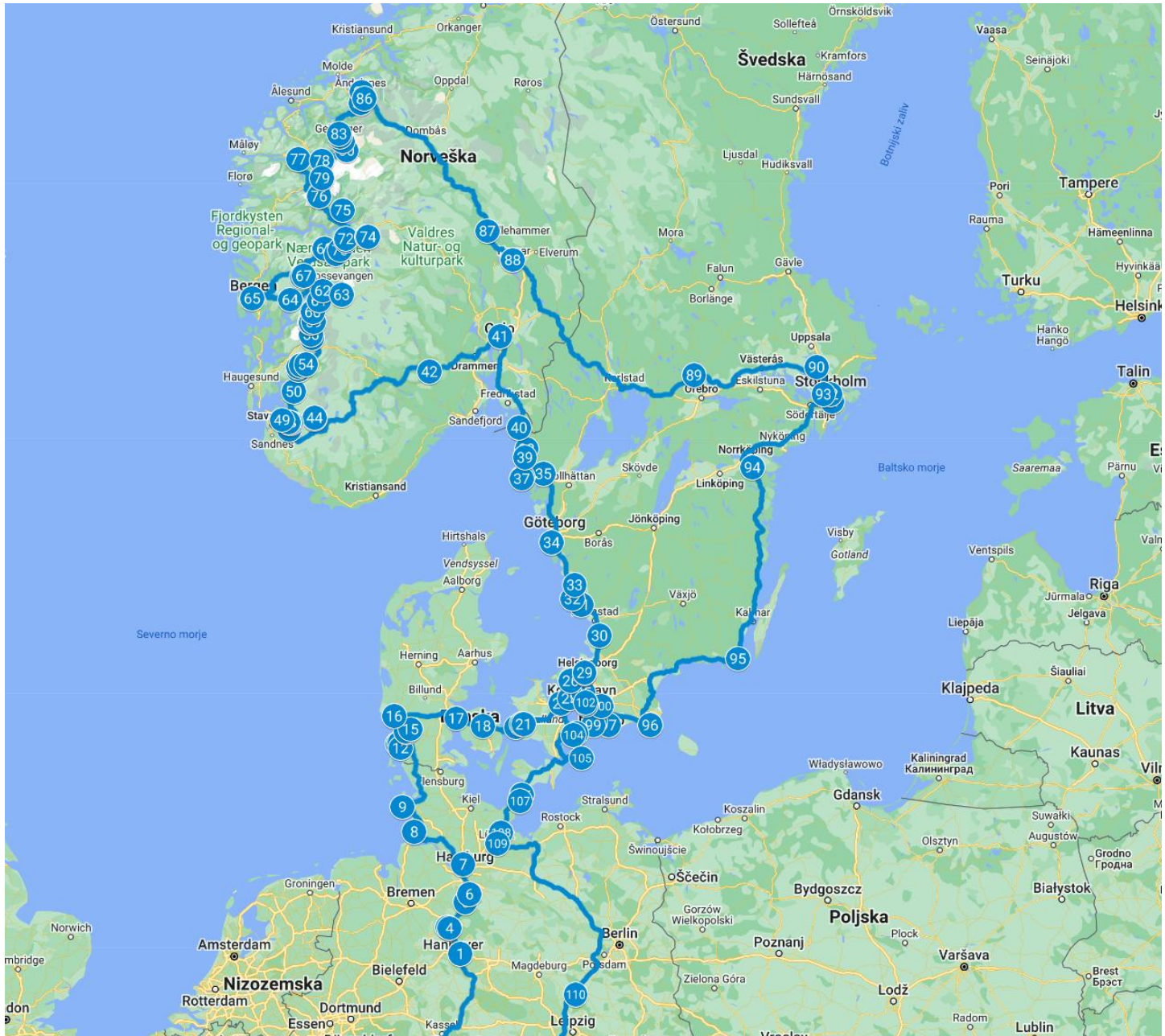

Južna Skandinavija 2022

POVZETEK

Nov AD, kam drugam kot v Skandinavijo, pa tudi ta del sveta še nisva bila. Ker sva časovno omejena na cca 25 dni, in ker ne želiva doživeti samo vožnje, sva se odločila, da bo najbolj severna točka mesto Andalsnes, dejansko sva pa obrnila nazaj na jug v [Geirangerju](#). Zelo me je navdušila Danska in Norveška, Švedska malo manj.

- Za plačevanje cestnin, mostov, tunel, trajektov je pametno predhodno [nabaviti čip](#) za samodejno obračunavanje, mimo vrst, tako kot nekoč naš ABC na avtocesti. S čipom so skoraj vse cestnine cenejše.
- Cene so povsod v Skandinaviji malo višje kot pri nas, v povprečju cca 20%
- Nafta je ob nedeljah na Norveškem cenejša, v povprečju za cca 30 centov
- Veliko imajo PZAJev, manjših kampov, parkirišča za AD, na splošno so zelo prijazni do AD popotnikov
- Danski dvojni semaforji, čez križišče, podobno kot v Angliji
- Danska pokopališča urejena kot park, brez sveč in rezanega cvetja, nagrobni kamni naravni in minimalistični
- Danci imajo drugačne table za obvoz, diskretne, rumene pravokotnike s črno črto v sredini, tako da je potrebna voznikova pozornost
- Danci vse muzeje in ostale znamenitosti zaprejo med 16 in 17 uro, pa čeprav je dan do 22 ure. Odprejo pa med 10 in 11 dopoldne.
- Danci zelo prijazni, radi delijo nasvete

- Zastave Danske, Švedske in Norveške so enake, le različnih barv, so ozke in dolge ali pa normalnih dimenzij in na koncu razklane.
- Danska, pa tudi Švedska sta raj za kolesarje, lepo urejene kolesarske poti povsod.
- Dansko razširjeno prevozno sredstvo kolo, s prikolico spredaj, kjer prevažajo otroke, žene, može, cele družine se natlačijo v eno prikolico.
- Veliko Skandinavcev vozi vozila Tesla, elektrika je zakon.
- Bujna, divja, barvita, spremenljiva narava, kjer je poleti dan dolg 20 ur.
- Poleti zelo dolg dan, sončni vzhod ob 4. 30, zahod ob 22. 30 uri, nekje okoli Osla
- Norveška dežela tunelov, slapov in fjordov.
- Večkrat si v dilemi ali je fjord ali jezero.
- Severno morje je manj slano kot Jadransko, zaradi številnih slapov, jezer, fjordov, ki se iztekajo v morje.

Potopis po dnevih

1. 6. 7. 2022, sreda Radeče - Niestetal

Danes so se začele najine težko pričakovane počitnice. Ob pol osmih navigirala do Ljubljane, kjer sva na carini prevzela chip za [skandinavske ceste, mostove in trajekte](#), opravila še manjši nakup, nadaljevala do Jesenic, kjer sva natočila gorivo, kupila avstrijsko vinjeto, potem pa skozi predor Karavanke in dalje po avtocesti do prvega postanka za kosilo na avstrijskem koroškem. Salzburg, Munchen, potem pa desno oziroma severno mimo Regensburga, srednjeveškega mesta, ki sva si ga že ogledala pred leti in je zavarovano z Unescovo kulturno dediščino. Po avtocesti naprej do Nurenberga, mesta, ki je znano po sojenju zločincem 2. svetovne vojne. Počitek ob cesti in danes še zadnji del poti. Mimo mesta Bamberg, ki je po fotkah sodeč ogleda vredno mesto ob reki Majni in je tudi na Unescovem seznamu kulturne dediščine. To si velja zapomniti za naslednjič. Ustavila na [parkirišču za avtodome 51.09628, 9.5077](#) v poljedelsko orientirani vasi Elfershausen. Kar nekaj domačih avtodomarjev je že uživalo na sicer makadamskem parkirišču s pogledom na zlato rumeno polje pšenice. Sladoledno sladki užitki, potem pa je padla odločitev, da še nadaljujemo v smeri Hannovra. V vasi še natočila gorivo, potem pa na s soncem obsijano avtocesto in novemu cilju naproti. Niestetal ponuja brezplačno [postajališče 51.09628, 9.5077](#) za avtodome in tu sva tudi poiskala prostor za nočitev. Vonj po zreli pšenici, na eni strani žitno polje, na drugi strani pa reka Fulda in пристanišče za ladje. Sprehod in raztegovanje okončin v mraku in že z oblaki prekritemu nebu. Najino potovanje začela pri 30°C, dan pa zaključila s 15°C manj, kar je že skoraj kičasto. Večerja v ohlajenem avtodomu, potem pa nočitev. Danes prevozila 1000 kilometrov in opravičeno utrujena hitro zaspala ob nočnem potrkavanju dežnih kapelj.

2. 7. 7. 2022, četrtek Niestetal – Hodenhagen -

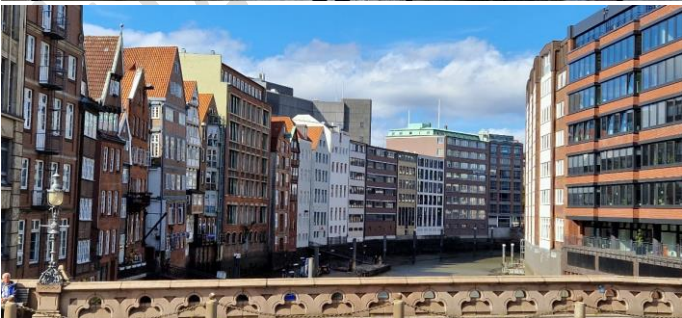
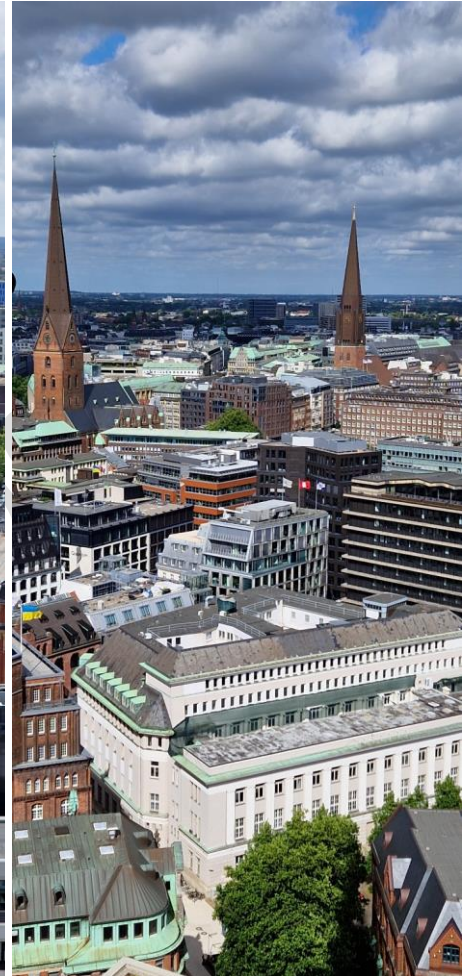
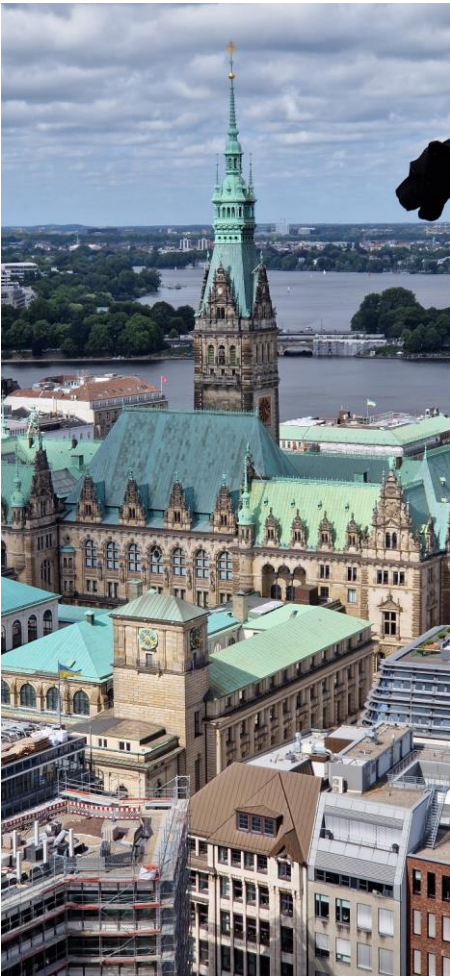
Sveže, rahlo deževno jutro pri 15°C. Premik po avtocesti do mesta Hodenhagen, ki je približno 200 kilometrov pomaknjeno proti severu. Tu me je čakalo presenečenje. Parkirala le nekaj kilometrov stran, na [PZA](#). Družbo so nama delali še drugi avtodomi, domačih registrskih tablic. Pogled na travnik, nasip, zunanji fitnes. Le nekaj metrov stran je jezero, mivkasta plaža, klopce in prostor za rekreacijo. Zelo lepo. Pa sva se odločila za peš varianto, ob potoku, čez mostiček in čez železnico med polji pšenice, koruze. Res lepo. Po dveh kilometrih sva prispela pred park [Serengeti](#). Bila sva v dilemi da ali ne, ker je začelo zelo močno deževati. Šla sva na vhod, kjer so parkirišča in se začne safari in tako vstopila v park, saj za dežjem vedno posije sonce. Serengeti v Hodenhagnu na Spodnjem Saškem je safari park v kombinaciji z zabaviščnim parkom. Narejen je po zamisli Serengetija v Tanzaniji, kjer pa sva bila pred leti. Obujanje spominov in uživancija. Malo dežuje, potem posije sonce, ki se skriva za oblake, večinoma pa v oblačnem vremenu pri zelo prijetnih temperaturah. Uživala 100 na uro, tako kot bi uživali tudi najini vnuki, saj je park otrokom pisan na kožo. Zapomnila si ga bova po nori vožnji z gumenjakom, pa po vožnji z monster truck, po ptičji perspektivi na millenium eye, pa po nori vožnji z džipi,... Nosorogi, žirafe, levi, oriksi,... pa po ameriškem hot dogu, in po dveh šovih, ki so bili zelo atraktivni in umetniško, čarodejsko, kaskadersko izvirni. Noro. Okoli sedmih sva pripešala v camper na večerjo. Prespala v rahlo pihajočem vremenu na isti lokaciji.

3. 8. 7. 2022, petek Hodenhagen - Hamburg

Danes sva si privoščila dolgo spanje, na eazy zajtrk, zamenjala tekočine v avtodomu, potem pa na raziskovanje Hamburga. Sonce je bilo že visoko nad obzorjem, ko sva krenila na danes samo okoli 100 kilometrov oddaljen cilj. Tekoče po avtocesti in približno na polovici poti zavila do Bispingena, kjer je [nora hiša 53.0999, 9.9794](#), obrnjena na glavo. Nenavadno, zdi se neverjetno, zanimivo. Nadaljevala mimo vasice Egestdorf, kjer je »[bosonogi park 53.19852, 10.05439](#)«. Okoli poldneva v delno oblačnem in rahlo vetrovnem vremenu, pri zelo prijetnih temperaturah, okoli 20°C, prispela v Hamburg. Parkirala na [plačljivem parkirišču](#) 4€/dan, pred živalskim in tropskim parkom. Na P4N je zapisano, da ni dovoljeno prespati, vratar na vhodu pa nama je zatrdil, da lahko prespiva brez problema. Zgodnje kosilo, potem pa na motor in v sam center drugega največjega mesta v Nemčiji, ki je hkrati tudi zvezna dežela. To je mesto morja in vonja po morju. Leži ob reki Labi in dveh njenih pritokih, reki Alster, ki tvori dve veliki jezera v mestih in reki Bille. Hamburg je mesto mostov, reke in kanale prečka okoli 2500 mostov, več kot v Londonu, Amsterdamu in Benetkah skupaj. Midva sva jih kar nekaj prečila in težko bi rekla, kateri je najbolj fascinanten in da se mi je najbolj vtisnil v spomin. Morda Kohlbrandbrücke, sicer pa je vsak zase nekaj posebnega. Tako kot пристanišče, ki je ogromno, zanimivo, vredno ogleda in ogledovanja ogromnih ladij. Tu letno pristane več kot 13000 ladij iz celega sveta in je tretje največje пристanišče v Evropi. Hamburg je tudi glavno evropsko znanstveno, raziskovalno in izobraževalno središče z več univerzami in inštituti. Tudi arhitekturno zanimivo mesto z različnimi slogi stavb. Zanimivo je to, da v mestu ni nebotičnikov, so številne cerkve in katedrale, med katerimi izstopa v višino cerkev svetega Nikolaja. Ta je bila med vojno požgana in delno uničena, kar je vidno še danes. Z dvigalom sva se povzpela na stolp cerkve svetega Nikolaja in si tako mesto ogledala še s ptičje perspektive. Fascinantno. Pod zemljo se je ohranil muzej, ki priča o grozotah in zgodovini tega sakralnega objekta. Zanimiva je tudi cerkev svete Katarine, ki je prekrita z bakrenimi ploščami in stolp, radijsko televizijski, Heinrich Hertz Turm, ki ni več javno dostopen. Občudovanja vredne so tudi hiše z opečnato ekspresionistično fasado. Mestna hiša je bogato okrašena neorenesančna stavba, z visokim stolpom in dolgo fasado, ki prikazuje cesarje rimskega cesarstva. Pa da ne pozabim številnih muzejev in koncertnih hiš, ter gledališč. Nama so zanimivejši parki, ki so razdeljeni po celotnem mestu, zaradi česar je mesto Hamburg zelo zeleno mesto. Ogleda vreden je vsekakor park Planten un Blumen, ki je v samem osrčju mesta. Tu so razni tematski vrtovi, največji japonski vrt v Nemčiji in stari botanični vrtovi, ki imajo neprecenljive zgodovinske zbirke rastlin. Pa zeliščni vrt, ki ga imenujejo kar apoteka, pa veliko vodnih površin in igral za otroke. Park je znan tudi po slavni koncertni svetlobni vodni simfoniji. Vsekakor pa nisva mogla mimo najboljšega hamburgerja v mestu Hamburg in to je slavni Brooklyn burger bar. Njami. Ob devetih sva se pripeljala do camperja in vrata parkirišča so bila že zaprta, a na srečo ne zaklenjena. Edina na ogromnem parkirišču, le streljaj od številnih živali, ki domujejo v živalskem vrtu čez cesto. Zvečer sva s temnim pivom nazdravila današnjemu dne ob skrivnostnih zvokih sosednje živalske družbe.

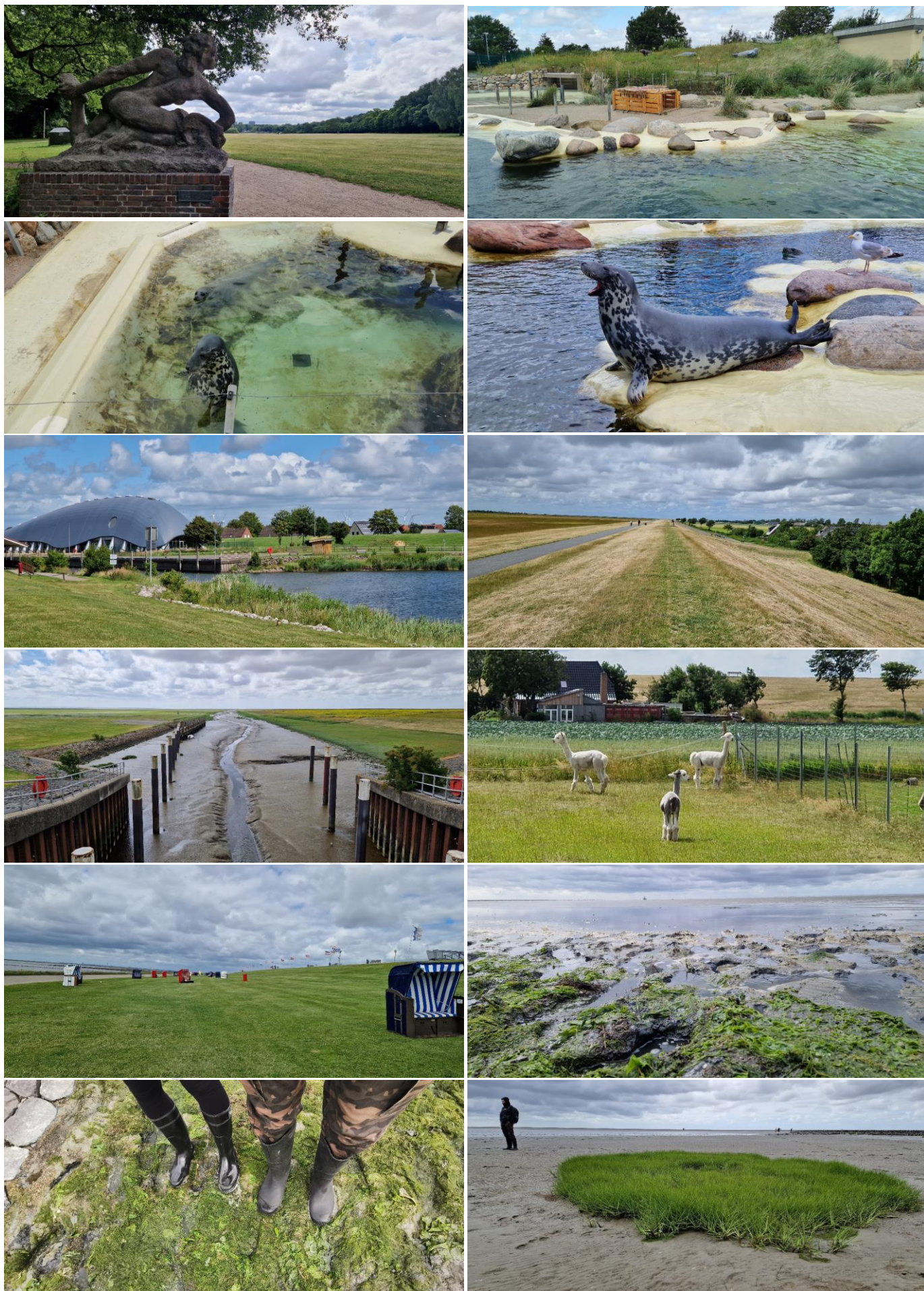

4. 9. 7. 2022, sobota Hamburg – Freidrichshoog - Niebull

Spala kot angelčka. Mirna in lepo ohlajena noč. Še vedno edina na varovanem parkirišču, kar sploh ne morem verjet v tako velikem mestu, kot je Hamburg. Današnji premik sva v poznem jutru naredila do parka Stadtpark, kjer sva se sprehodila v senci mogočnih dreves do vodnega stolpa, kjer je en največjih planetarijev v Evropi. Ogromno zelenih površin namenjenih rekreativcem, prijazno otrokom, sprehajalcem psov,... Odlična, jutranja rekreacija, potem pa novim dogodivščinam naproti. Proti severu, opravila manjši nakup, potem pa na avtocesto, in do mesta Friedrichskoog. Parkirala pred [zavetiščem za tjulnje](#). Po malici na ogled zavetišča, ravno v času hranjenja in osebnega pregleda tjulnjov. Zanimivo, a nič takega, kar nisva že doživela. Sprehod v vetru po nasipu in po res idilični pokrajini, kjer je rokav severnega morja, ki pa je zaradi oseke skoraj suh. Naredila premik nekaj kilometrov stran do Atlantika, obula škornje in se peš odpravila po blatnih ravninah, po pokrajini, ki je povsem drugačna, posebna, scenska. Mešanica palete barv, ki pa dodajo še piko na i fascinantni oblaki. Dobro napihana sva se odločila, da si na brezplačnem [parkirišču 54.02683, 8.83914](#) Miele, kjer sva sama, saj naju je sem usmeril redar, pripraviva kosilo. Tu se da tudi prespati. Ker v takšnem pihanju ni prijetno raziskovati okolice, sva se odločila za premik. Nadaljevala proti severu in kmalu sva naletela na zastoj zaradi prometne nesreče. To nama je vzelo kar nekaj časa, tako da sva po dobrih petnajstih minutah obrnila in poiskala drugo, daljšo pot. V večernih urah, ob sončnem zahodu ob desetih zvečer, poiskala prostor za nočitev, v mestecu Niebull, na [počivališču za avtodome](#), 5€/noč. Mirna noč v družbi številnih avtodomarjev.

5. 10. 7. 2022, nedelja Niebull – Romo – Wadenovo morje - Ribe

Dobro naspana, tri ure po sončnem vzhodu, ki je ob petih zjutraj, sva po zajtrku oskrbela avtodom in se podala novim dogodivščinam naproti. Mimo lepo urejenega naselja nizkih, z rdečo opeko grajenih hišk, sva po nekaj kilometrih prispela v prvo skandinavsko državo. Glede na to, da sva prvič na Danskem, je prav, da napišem nekaj besed o tej kraljevini. Je

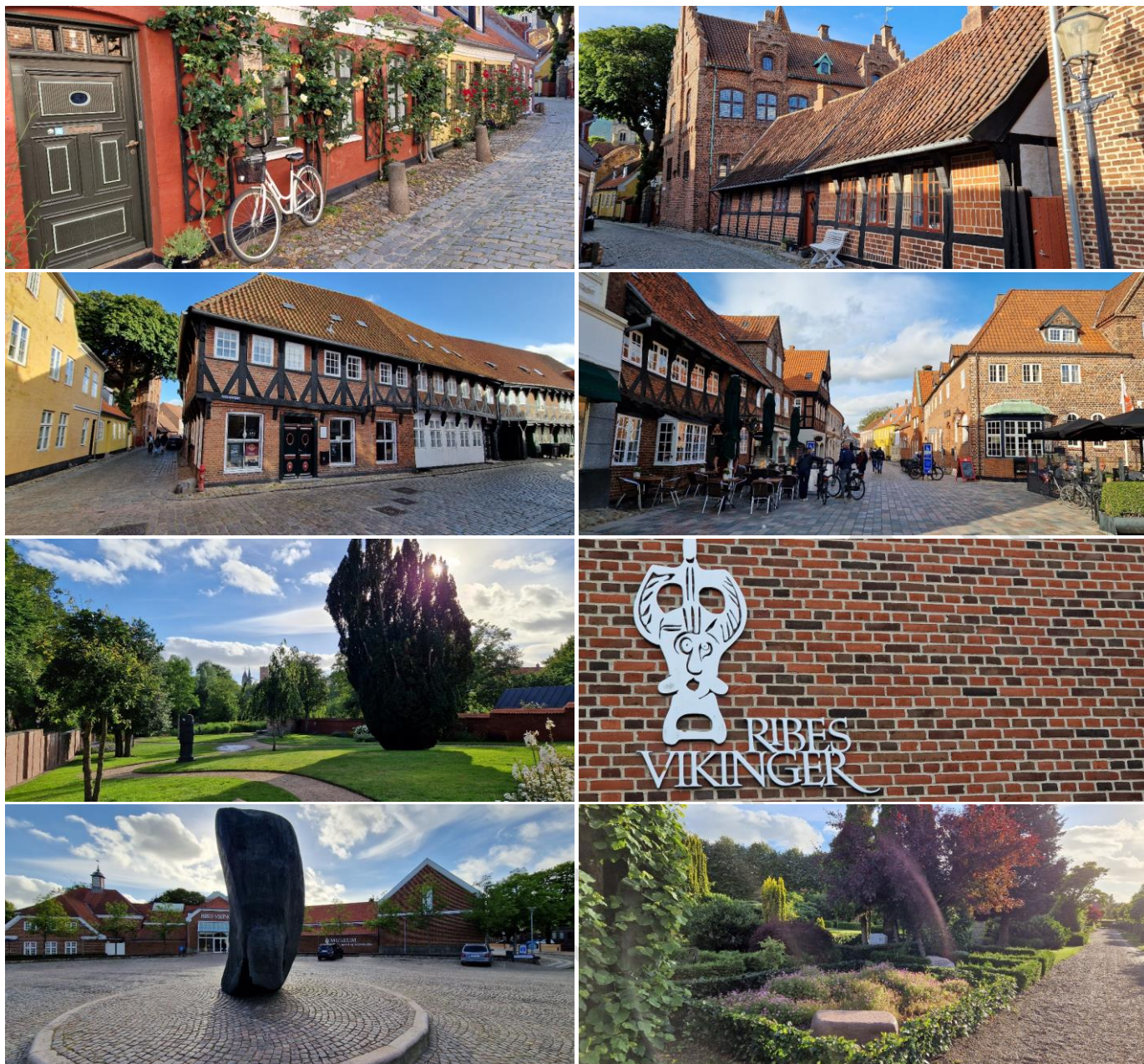
najstarejša in površinsko najmanjša nordijska država, ki se nahaja v Skandinaviji, na severu Evrope, na polotoku, vzhodno od Baltskega morja in jugozahodno od Severnega morja. Danska ima okoli 470 otokov in nešteto polotokov. Značilna ljudska kultura, ki ima svoje korenine v času Vikingov. Najvišji vrh je 173 m visok Yding Skovhøj. Glavno mesto København je danes politično in kulturno središče Danske. Glavna znamenitost mesta je kip morske deklince iz pravljice Hansa Christiana Andersena. Rojstna hiša pisatelja je v mestu Odense, ki je največje na otoku Fly. Sicer pa je v Kopenhagenu prava atrakcija menjava straže pred kraljevo palačo Amalienborg. Danska ima unitarno parlamentarno ustavno monarhijo, s kraljico Margareto II. in predsednico vlade Mette Frederiksen. Valuta je danska krona in sicer za 1€ dobiš 7,44DK.

Najprej na plaže. Nekatere imajo nočno prepoved za avtodome, na nekaterih pa je vse free. Barvita polja ogrščice, pa širna polja pšenice, ki valovi v vetru, rdečkasto rjave kamnite hiše, nekatere še pokrite s slamo, pa ovce, krave, konji in pa seveda rjavkasto modro severno valovito morje. Nadaljevala do [starega mlina 55.13236, 8.695540](#) in namakalnega sistema iz starih časov v vasici Ballum Enge. Tu je tudi muzej, ki pa je presenetljivo gratis. Lepo, rualno, idilično. Po ravni cesti v še vedno vetrovnem delno oblačnem vremenu nadaljevala po ravni cesti mimo pašnikov na otok Romo. Nenavaden, razgleden, kopenski most in kot bi mignil sva bila na otoku. Parkirala na [mivkasti plaži 55.145136, 8.492569](#), ki ji ni videti konca. Podobno kot Carmangue v Franciji. Ogromno avtodomarjev in pa raj za kajtarje. Noro, pihajoče, čudovita plaža z nešteto školjkami zaritimi v mivko, ogromne rakovice in naplavljenе meduze. Privoščila sva si dolg sprehod po mivkasti plaži, seveda v škornjih, imela okusno kosilo, potem pa naprej mimo kampa, le nekaj kilometrov stran na ogled norega PZA [Oasen Romo](#), ki ima parcele krožno razporejene okoli jezera. Res lepo, a mi2 dalje do nacionalnega parka, ki je pod Unescovo zaščito. Waddenovo morje je bibavični pas v jugovzhodnem delu Severnega morja. Leži med obalo severozahodne celinske Evrope in nizko ležečimi Fizijskimi otoki. Tvori plitvo vodno telo s plimskimi ravnici in mokrišči in prav zato ima to območje ogromno biotsko pestrost, med katero zagotovo izstopajo ptice. [Muzej 55.29615, 8.66991](#) je danes že v zapiranju, pa je ura komaj pol petih. Ko je oseka te peljejo s kombinacijo traktorja in avtobusa po tej nenavadni pokrajini. In ker je danes okoli šestih oseka, sva jo kar sama mahnila na raziskovanje tega tako nenavadnega, od bibavice odvisnega ekosistema. Noro, česa takšnega še nisva videla. Po [makadamski cesti 55.308266, 8.651005](#), ki je v času plime zalita, do otoka, mimo mlina, muzeja, nenavadne cerkvice z ločenim lesenim zvonikom, do konca poti, kjer sva občudovala ladjo na kolesih in pa floro ter fauno tega opravičeno zavarovanega ekosistema. Tu sva srečala mlado družino iz Ajdovščine in prijetno je bilo poklepetati v slovenščini. Potem pa sva nadaljevala do mesteca Ribe, ki je tudi najstarejše mesto na Danskem. Parkirala v samem centru na [parkingu za avtodome](#). Potem pa sva jo peš mahnila čez mostiček in že po nekaj 100 metrih sva bila v centru najstarejšega danskega mesta Ribe. Zanimivo mesto, grajeno iz rdečih opek včasih tudi v kombinaciji z lesom ali slamo. Hiške so arhitekturno zanimive, postrani grajene, vrata niso v liniji, okna postrani. Na sredini mesta je ogromna katedrala, fontana, vikinški muzej, reka Ribeja, ki se razcepi na dva dela, pa številni kafiči in trgovnice. Najbolj pa me je impresioniralo pokopališče. Sprva sem mislila, da je botanični park oziroma arboretum. Pa sem prebrala, seveda v danščini, da je pod okriljem cerkve. Ko sva začela podrobneje opazovati, pa sva videla, da so poleg različnih grmovnih in drevesnih vrst še kamni z napisi umrlih, nama je bilo jasno, da sva na pokopališču. Nobenih sveč, nobenih vaz in rezanega cvetja, samo trava in drevje. Kot bi bila v francoskem parku. Fascinantno in predvsem ekološko. Bravo Danci, se bomo učili od vas. No in tako sva po daljšem sprehodu prispela v avtodom na večerjo in nočitev v družbi številnih camperjev. Še en dan lepih spominov.

6. 11. 7. 2022, ponedeljek Ribe – Esbjerg – Odense – Korsør – Slagelse - Roskilde

V zgodnjem jutru s soncem obsijana in v skoraj brezvetrju začela najino potovanje po lepo urejenih danskih lokalnih cestah in ob kolesarskih stezah do mesta Esbjerg. Parkirala na obali na brezplačnem [parkirišču 55.487612,8.410947](#). Ogromni, približno 9 metrski, beli sedeči kipi ob obali, Men meets the Sea, štirje moški, ki se srečajo z morjem ali moški na morju kažejo na prefinjeno dansko kiparsko umetnost oziroma arhitekturo. Kratek jutranji sprehod ob obali s pogledom na blatno morsko laguno s tisoče ptic, ki hitijo z zajtrkom pred prihajajočo plimo. Lepo. Midva pa v prebujajočem se dnevu, z manjšimi obvozi po avtocesti okoli sto kilometrov čez viseči most, na otok Fyn mimo Odense, kjer je rojstni kraj in hiša Hansa Christiana Andersena. Želela sva videti grad, ki je bil pisateljev navdih za pisanje pravljic, zato sva se ustavila pri gradu [Egeskov](#), ki je manj kot pol ure vožnje od Odensa. Parkirala pri vstopu v park, ki vodi do pravljničnega, renesančnega gradu. Čudovit, ogromen park, ki ima pridih angleškega parka, saj je ogromno travnatih površin, ogromnih, starih, občudovanja vrednih dreves, pridih francoskega parka s številnimi simetrijami in lepo obrezanimi grmički, pa omamno dišeč rozarij, labirint, pridih japonskega vrta z mostički, pa drevoredi, ogromno igral za otroke,... Ni čudno, da je Andersen tu dobil navdih za tako čudovite pravljice. In še labodja družina s šestimi mladički, je pozirala v ribniku okoli gradu, kot iz pravljice Grdi raček. Poleg gradu, ki je okrašen s svežimi dekoracijami šopkov in venčkov iz cvetja tega parka, pa sva si ogledala še številne razstave v spremljevalnih objektih. Razstava starodobnih avtomobilov, muzej starodobnih motorjev, muzej gasilstva, muzej kampiranja,... Super, lepo, za nostalgično obujanje spominov. Tukaj sva pojedla kosilo, potem pa naprej po hitri cesti, čez fascinantni Storebælt most na otok Zeeland. Vau, to pa je most, dolg 20 kilometrov, najprej na pilotih, potem pa v zadnjem delu še viseč. Parkirala sva pod mostom na plaži [Korsør 55.34839, 11.10311](#) in si most ogledala še iz žabje perspektive. Tu pa sva se sprehodila bosa po mivkasti plaži in seveda noge pomočila v severno morje, ki pa ima okoli 18°C. Mikalo naju je zaplavati, a se zaradi pestrosti klobučnikov nisva odločila. Ko sva bila že skoraj pri avtodomu

pa so naju pozdravili labodji mladički, ki so bili pod strogim nadzorom očeta. Prav pristrčno so bili korajžni. Pa sva polna lepih vtisov nadaljevala do mesteca Slagelse, mesta vikingov. Parkirala pred [muzejem](#). Danes je zaprto, prvič ker je ponedeljek in drugič, ker je ura več kot štiri popoldne. Sprehodila sva se po vikinškem kampu, kjer se že intenzivno pripravljajo za festival, ki bo čez 5 dni. Družine bivajo v šotorih in se poistovetijo z Vikingi. Obleka, kulinarika, obnašanje,... Ogledala sva si vikinško zemeljsko trdnjavo z jarkom in pa prostor, kjer bodo potekale vikinške igre. Zanimivo. Nadaljevala nekaj deset kilometrov po avtocesti do mesta Roskilde, [parkirala 55.651208,12.079732](#) pred vikinškim muzejem ladij. Sprehod po pristanišču in med vikinškimi ladjami, potem pa na večerjo in nočitev. Prespala v družbi dveh avtodomarjev v samem vikinškem centru. Spet en poln dan, tako da se je počitek pošteno prilegel.

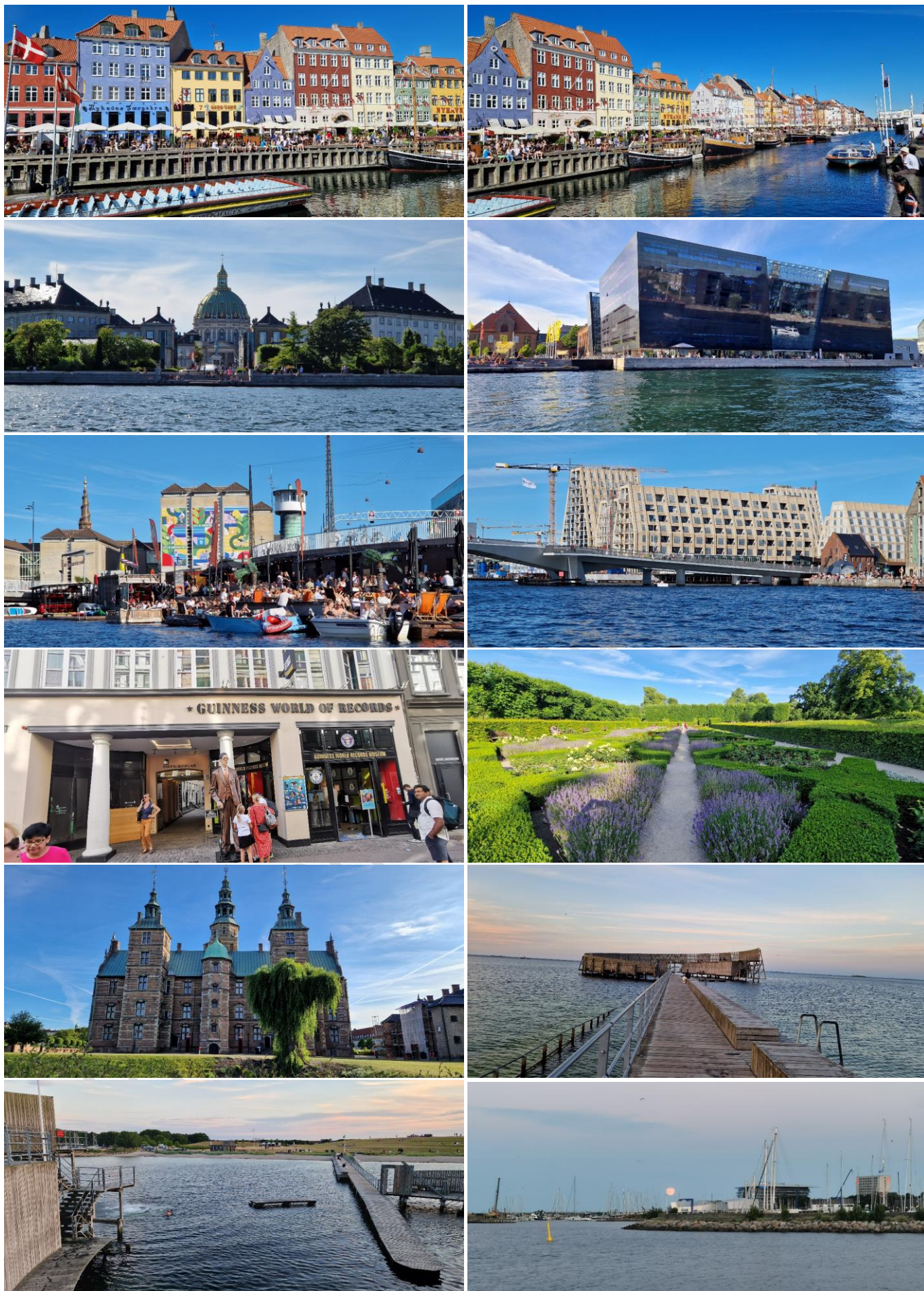
7. 12. 7. 2022, torek Roskilde - København

Sončno jutro, pri že 20°C je kar klicalo po jutranjem sprehodu v center Roskilde. Najprej do veličastne katedrale, ki je tudi na Unescovem seznamu kulturne dediščine. Res je zanimiva njena zunanost, ki je seveda iz rdeče opeke. Ker je čas maše, sva ostala le pri zunanjih ogledih. Katedrala je znana po kraljih, ki so tu pokopani, zato je to za Dance nekaj posebnega. Tudi zdajšnja kraljica Margareta II. ima že pripravljen svoj grob v tej katedrali. Tudi samo mesto ima dušo. Pred kratkim je tu potekala 2 etapa toura, zato je bilo mesto še vedno okrašeno pod temi vtisi. Rože oziroma ogromno cvetja, viseča kolesa po ulicah, krave v barvi majic kolesarjev, ... Poleg mestne hiše, gimnazije, muzejev, ima mesto tudi vikinško zgodovino, tako da tu imaš kaj početi. Lušno in zanimivo. V Lidlu še dopolnila zaloge, potem pa po avtocesti do Kopenhagna. Parkirala na [parkirišču 55.643910,12.648471](#) za avtodome v marini, si najprej pripravila zgodnje kosilo, potem pa na skuter in na raziskovanje prestolnice Danske. Omenila bom le nekaj najpomembnejših zanimivosti, ki so nama pustile najlepše spomine. Vožnja z ladjico po kanalih pod 14 mostovi in s pogledom na znamenitosti iz morske smeri, genetsko modificirana morska deklica z umetniškimi instalacijami, bronasta skulptura in slavna znamenitost Mala morska deklica, prekop in pristanišče z bogato zgodovino Nyhaven, Cristiana free town, podobno naši Metelkovi, cerkev spiralnim turnom, Ginessov muzej, street foot, Opera, v črni granit oblečena kraljeva knjižnica, palača in kraljevi muzej iz 17. stoletja – Rosenborg Castle, zimska residenca kraljice, palača Amalienborg, stolp iz 17. stoletja z observatorijem, Rundetearn, pa kraljeva palača Christiansborg, pa muzeji, kot so muzej umetnosti s kipi (mimogrede kipa s črnko, queen Marry ni več, umaknili so ga zaradi poškodbe) in slikami, muzej danske zgodovine, pa zabavišni park Tivoli, ... Tu imaš kaj početi več dni, tako da to so bili le hitri, zunanji ogledi. Pozno zvečer se pripeljala do camperja, pojedla večerjo in se sprehodila do plaže. Opazovala in se nasmejala junakom, ki so iz lesene polkrožne kompozicije izvajali skoke v morje. Ura je bila deset in še vedno je bilo svetlo, nebo pa je nizko na obzorju krasila ogromna luna. Današnji dan je bil poln novih spoznanj, ki sva jih zvečer strnila v celoto.

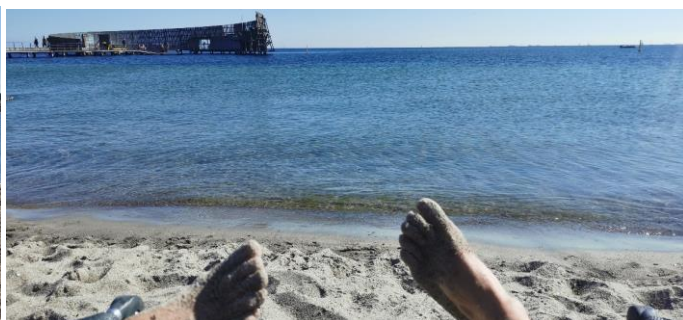

8. 13. 7. 2022, sreda Kopenhagen – Hillerød

Danes je bil dan za počitek. Lenarjenje na plaži, s supom po laguni, morju in kanalu, na eazy kosilo, kopanje, skratka odklop. V večernih urah naredila premik do mesta Hillerød, kjer sva [parkirala 55.939960,12.306764](https://www.parkirala.com/55.939960,12.306764) v parku, ob jezeru in v bližini gradu. Prijal je sprehod po grajskem parku, s številnimi kaskadami, fontanami, z lepim francoskim parkom, s čudovitim

drevoredom in vonjem po lipi in sivki. V jezeru je v zadnjih sončnih žarkih odseval iz rdečkaste opeke grajen mogočen grad. Grad Frederiksborg je razkošen kompleks. Zgrajen je bil kot kraljeva rezidenca dansko – norveškega kralja Christiana IV v začetku 17. stoletja, ki so ga kasneje prenovili v času Fredericha II in je danes največja renesančna rezidenca v Skandinaviji. Ta park in kompleks je res ogromen zato sva prijetno utrujena prišla v camper na večerjo in nočitev. Prespala v družbi še enega avtodoma, ops dveh.

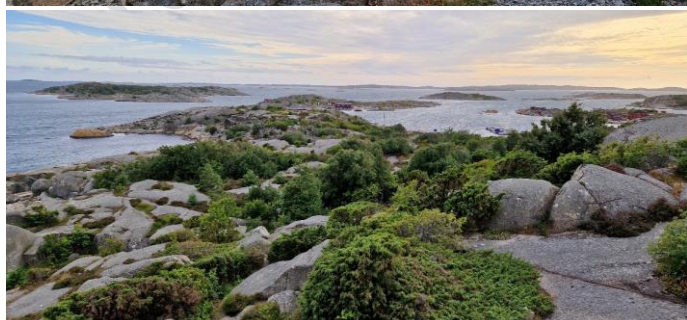

9. 14. 7. 2022, četrtek Hillerod – Fredensborg – Helsingør – Helsingborg – Mellbystrand – Varberg – Smitsha Udden

Po opravljenih službenih obveznostih sva začela dan v smeri mesta Fredensborg. Mesto je znano po palači, gradu, ki je za razliko od ostalih prekrit z belo fasado, grajskih vrtovih in po jezeru Esrum. Tu je doma tudi moderna umetnost in umetnostna galerija z Rembrandovimi umetninami. Ker muzej odprejo šele ob 11 uri, sva nadaljevala naprej do mesta Helsingør, kjer stoji grad Kronborg, ki je zaradi zgodovine zavarovan z Unescovo kulturno dediščino. Pred gradom je velik [parking 56.040662, 12.615071](#), nasproti pa PZA, kjer je možno oskrbeti AD, Grad je bil zgrajen leta 1420 in je zaslovel, ko je vanj Shakespeare naselil dogajanje svoje tragedije Hamlet. Ta grad je eden od pomembnejših renesančnih gradov Severne Evrope. Sprehod po nasipu s pogledom na razburkano morje in пристanišče na eni strani, na drugi strani pa na mogočen renesančni grad z obzidjem in jarkom. Po dobri uri sva malo napihana nadaljevala z avtomodom do пристanišča, kjer sva se vkrcala na trajekt iz Helsingørja v Helsingborg. Vau, to je mesto v malem. Od modenih restavracij s prehrano, trgovinic, butikov, barov, razgledne ploščadi, vse je večje od naših, hrvaških trajektov, vključno s ceno. Pol ure vožnje in že sva prestopila oziroma prevozila tla Švedske. Kraljevina Švedska je obmorska država, v Skandinaviji, ki meji na zahodu na Norveško, na severovzhodu na Finsko, na jugozahodu pa ima morsko mejo z Dansko. Preostanek meje poteka po Baltskem morju in Kattegatu. Glavno mesto je Stockholm. Valuta je švedska krona, kar pomeni, da je 1 euro 10, 68 švedskih kron. Švedska je zaradi sorazmerno majhne poseljenosti znana po slikoviti naravi, miru, širnih gozdovih in hriboviti divjini, velikimi jezери, gorskimi rekami, nešteto otoki pravi raj za ljubitelje narave. Po nekaj kilometrih avtoceste med širnimi polji so naju pozdravile prve kaplje dežja in pa kar močan veter z nalivom. Zanimivi prometni znaki, losi na cesti, strpni šoferji in fascinantni oblaki na nebu. Dobro nama je opralo avtodom, po 15 minutah pa je že posijalo sonce in narava je bila kot oprana. Parkirala v mestu Mellbystrand, na [plaži 56.491617, 12.934932](#), kjer sva si pripravila kosilo in se bosa sprehodila po mivkasti plaži, ob dokaj toplem severnem morju. Če ne bi pihalo, bi bilo kičasto. Temperatura pa svežih 15°C, tako da vetrovka ni bila odveč. Opazovala pogumne kajtarje, ki so uživali v dvometrskih valovih, pa tudi družine z majhnimi otroki, ki so se namakale v morju in uživale v vetru in valovih. Nama veter ni všeč, zato sva naredila popoldanski premik. Ustavila zopet pri Unescovi zanimivosti. Radio postaja [Grimeton 57.112702, 12.406597](#) je bila prva dolgovalovna čezatlantska telegrafska postaja, ki je bila zgrajena med letoma 1922 do 1924. Danes je to spomenik zgodovinskega pomena in je zavarovan z Unescovo kulturno dediščino. Potem pa po avtocesti do [parkirišča 57.613594, 11.891402](#) v mestu Smithska Udden. Sprehod med balvani do plaže, idiličen pogled na bližnje otočke in mandrač, pa do fkk plaže, kjer naju je pričakala jata kanadskih gosi, ki se niso dale motiti v večernem uživanju v zalivu lepo urejene balvanske plaže. Lepa narava, pestra vegetacija od šipka, trsta, zelja, bora,... Pa fascinantni pogledi iz balvanskih previsov na morje, ki je bilo na zahodni strani

zaradi vetra zelo razburkano, na vzhodni pa mirno in brez sapice. Ko sva po dveh urah uživanja prišla v avtodom, sva pojedla večerjo, pogledala še film in zaspala kot ubita. Tudi danes je bil dan poln lepih dogodkov.

10. 15. 7. 2022, petek Smitsha udden – Uddevall - Kungshamn

Po dobrem zajtrku v sončku in 18°C nadaljevala do Uddevalla, natančneje do [farme losov 58.410542, 11.721226](#), Moosefannerodgard, katerega pa so v letu 2023 zaprli. Park je ogromen, losov pa je samo 8. Kar nekaj sva prehodila, da sva videla samico, ki je brez rogovja in mladička. Sicer so losi plahe živali, čeprav ne dajejo takšnega videza. V zadnjem delu posestva pa je razkazoval svoje mehko rogovje samec, verjetno oče prej omenjenega mladička. Krhle jabolk je jedel iz mojih rok zelo nežno in z občutkom. Vesela, da sva to doživela, čeprav so bile najine predstave drugačne. Po sadni malici nadaljevala do vasice Kungshamn. Kako idilična, tipična švedska obmorska vasica. Parkirala tik [ob morju 58.356634, 11.273236](#) nasproti marine v družbi domačih avtodomarjev. Pojedla kosilo, potem pa na skuter in na raziskovanje mesteca Smogen. Mesto ima številne majhne otoke, ki ležijo zelo skupaj in prav zato se je mesta prijelo ime mali Lofoti. Pot po lesenem pomolu, med balvani naravno izklesanega granita, do številnih razglednih točk na to čudovito otočje in na mesto z barvitimi majhnimi hiškami. Mesto je zelo živahno, zanimiv je predel ribje tržnice, kjer ponujajo raznovrstne dobrote severnega morja. Prav tako ne manjka ponudnikov, ki te vozijo med otoki z ladjami in čolni. Zanimivo tudi s čolnom s hitrostjo 130 kilometrov na uro. No, vsaj tako so tržili ponudbo. Lušno, ogleda vredno. Zvečer pa v avtodom na večerjo in nočitev. Če ne bi pihalo bi bil ta dan prav kičast.

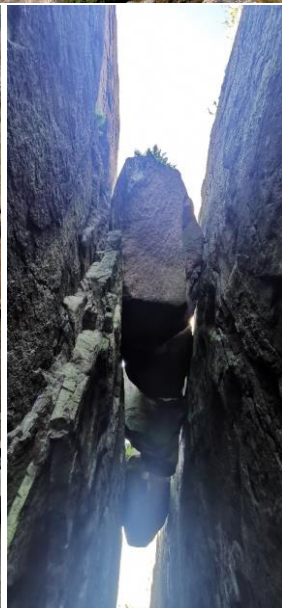
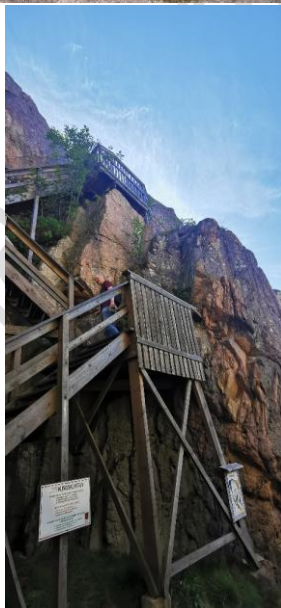
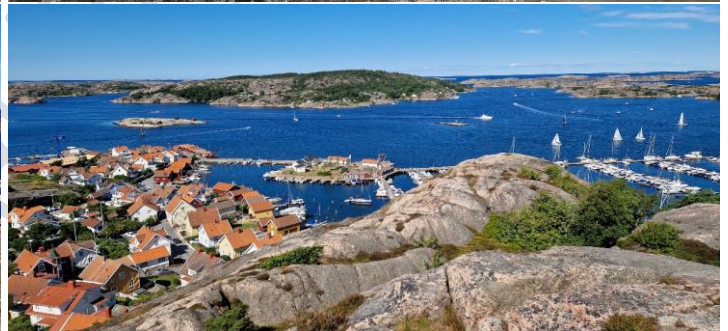
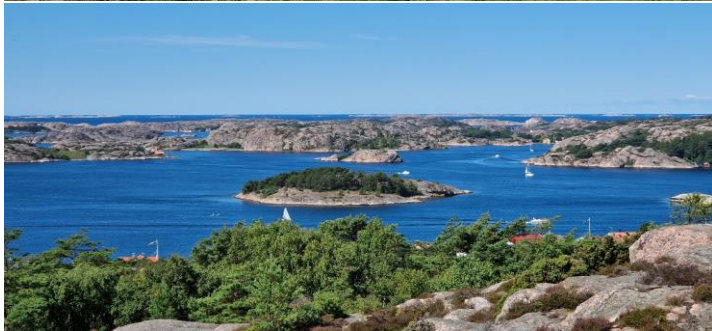
11. 16. 7. 2022, sobota, Kunghsamn – Tanumshede – Oslo

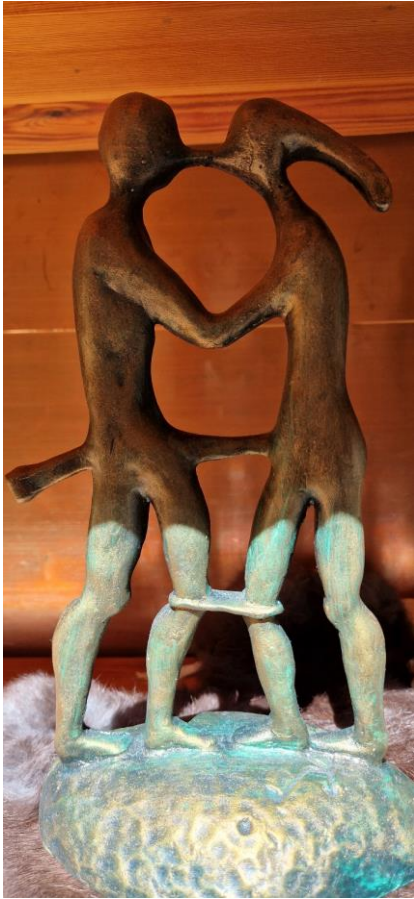
Sončno, toplo jutro in pogled na morje in številne majhne otočke. Po zajtrku oskrbela avtodom v [bližnji marini 58.357811, 11.268566](#), potem pa novim dogodivščinam naproti. Bottna, natančneje Gravfalt je bil najin prvi postanek. Parkirala na peskastem [parkirišču 58.514513, 11.373424](#) na robu gozda. Lepo speljana pot med cvetočim travnikom, polnem roza vijolično cvetočega ciprja do skalnih tvorb, ki so bile starodavno pokopališče Vikingov. Ogromna gomila, ki je danes porasla s travo je tudi dokaz nekdanje tu živleče civilizacije. Ob poti sva se do sitega najedla malin in gozdnih jagod. Dober začetek dneva. Po 15 kilometrih vožnje po lokalni cesti prispela v [Fjallback 58.593003, 11.289878](#), lepa vasica, od kjer sva se povzpela skozi skalne luknje na vzpetino, od kjer je prekrasen pogled. Potem pa po galeriji in lepo speljanih miljavžnt lesenih stopnic, po ozkih v skalo ujetih tunelih, na drugo stran vasi, v pristanišče modenih jaht in jadrnic. Res lepo, idilično. Le nekaj kilometrov stran sva obiskala muzej na prostem, [Vitlycke muzej](#), za katerega pa ni vstopnine.

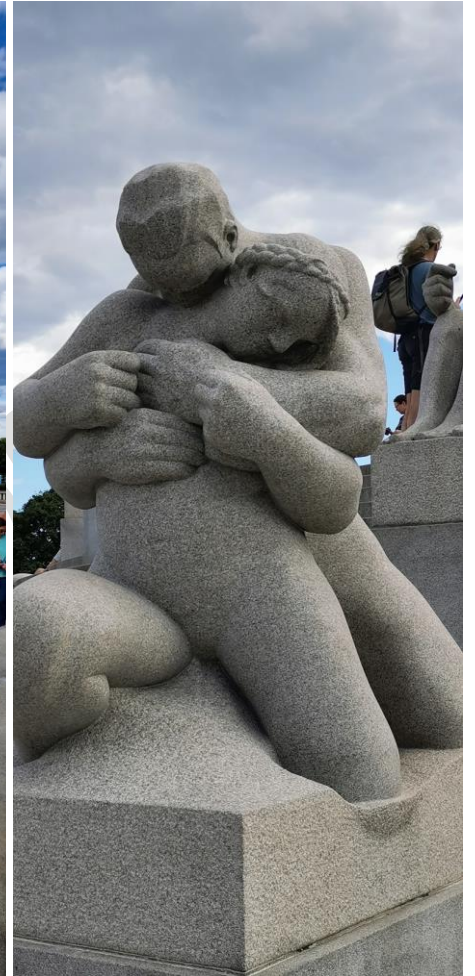
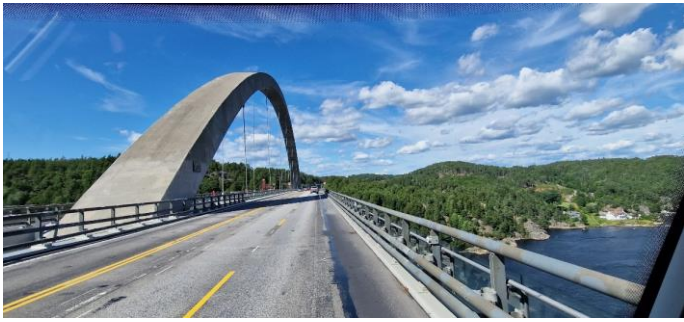
Fantastične poslikave skal, Rock Carvings Tanum, iz bronaste dobe, približno pred 3000 leti. Najbolj znana je poslikava čarovnice, po kateri se muzej tudi imenuje (Vitlycha), pa tudi poslikave ljudi, živali, ladij,... Predstavitev in najdbe so shranjene v notranjem muzeju, skale, kjer pa so te poslikave pa so v naravi. Do njih prideš po iz lesa speljanih potkah in stopnicah in po mehkih, z iglicami postlanih gozdnih tleh. Opravičeno so te poslikave zavarovane z Unescovo kulturno dediščino. Pa tudi sicer je mesto Tanumshede nekaj posebnega, izžareva neko dobro energijo. Kosilo sva si postregla na začetku žitnega polja, kjer sva imela [parkiran 58.699322, 11.341362](#) najin potujoči domek. Počitek in ledena kavica, potem pa v sončnem vremenu pri 20°C po avtocesti do Norveške. Tik tak prevozila mejo in že sva bila v državi, ki je ustavna monarhija severne Evrope in zaseda zahodni del Skandinavskega polotoka. Meji na Švedsko, Finsko in Rusijo. Valuta je norveška krona. 100 NOK je 9,75 €, kar je nekaj podobnega kot na Švedskem. Po približno 100 kilometrih pripeljala v glavno mesto severne prestolnice. Oslo leži na severnem koncu Oslofjorda. Obkrožen je s zelenimi hribi in gorami in s številnimi otoki. Oslo ima tudi 343 jezer, med katerimi je največje Maridalsvannet, ki je tudi glavni vir pitne vode glavnega mesta. Oslo je obkroženo s številnimi parki in zelenimi površinami, ki dajejo mestu svežino in zelen izgled. Najvišja točka je Kirkeberget, na višini 629 metrov. Tako kot vsa glavna mesta ima tudi Oslo številne muzeje, od katerih izstopa vikinški muzej, pa številne parke, med katerimi je res ogleda vreden park skulptur, katedrale, cerkve, grad, utrdba.

Parkirala v samem centru Osla, v bližini [Vigelandsparka](#) parka kipov in skulptur, kjer je parking 5€/uro, ponoči in v nedeljo pa brezplačno. Pa sva jo mahnila peš skozi park in se čudila številnim granitnim skulpturam, katerim skupna nit je ljubezen. Nenavadno, kot bi gledal kamnite figure veneris in to brez zadržkov. Prečila most, ki ga krasijo bronasti kipi, katerih

tematika je družina, ljubezen, otroci,... Zanimivo in nenavadno. Park je urejen, čist, veliko mladih, družin, zaljubljenecv leži na travi, nekateri imajo piknike, praznujejo rojstne dni,... na tleh pa ne vidiš niti ene smetke. Kultura ljudi na višku. Ko sva preparkirala, ker bova tu kar prespala, je imel avto poleg naju odprta vrata. Nenavadno. Vsi so hodili mimo, se čudili, a nihče se ga ni dotaknil, kaj šele kaj vzel. Po dobri uri sta prišli dve ženski z otrokoma in po izrazih sva sklepala da so pozabile zapreti in zakleniti avto. Skandinavci so res pošten narod. Še večerja, pisanje potopisa, urejanje slik in nočitev z zajtrkom. Današnji dan je bil spet nekaj posebnega.

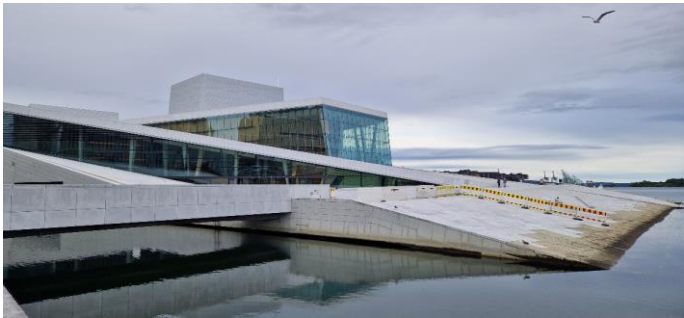
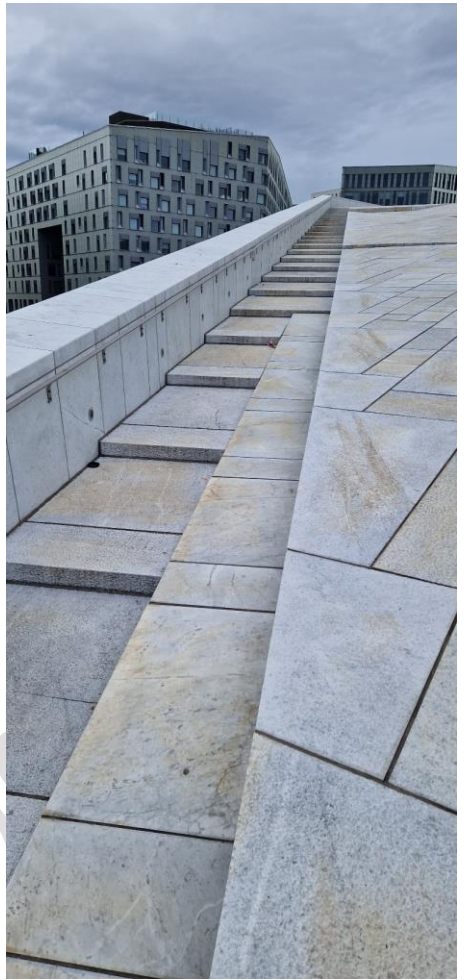

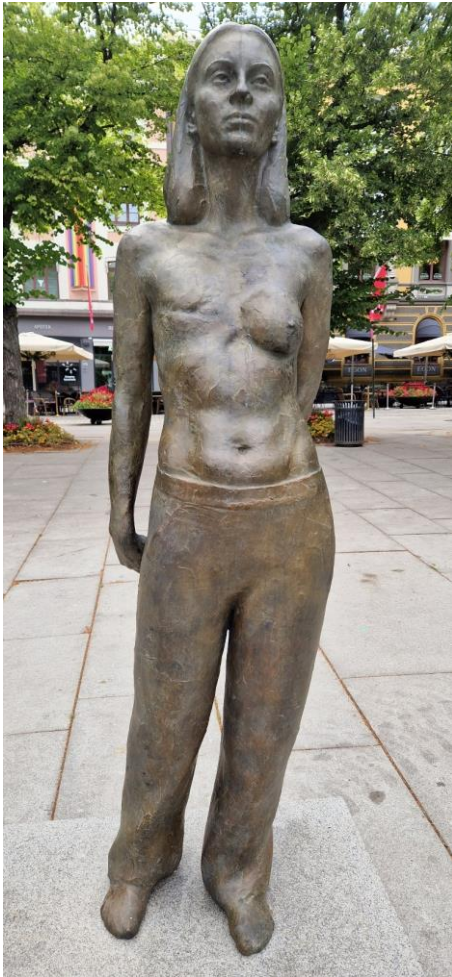

12. 17. 7. 2022, nedelja Oslo – Notodden – Lysebotn

Zgodnje jutro po zelo mirni in tihi noči v samem centru Osla. Po nedeljskem zajtrku sva se s skuterjem zapeljala približno 3 kilometre stran do slavne, fascinantne in arhitekturno domiselno zgrajene [opere](#) v zalivu prestolnice. Streha opere je namenjena sprehajalcem, tekačem in ostalim rekreativcem. Pozimi je tu sankališče, ob vikendih pa tudi priljubljen kraj za druženje. Noro. Pogled na fjord in na umetniško instalacijo navidezne jadrnice in pa na muzej slikarja Muncha. Nadaljevala do parlamenta, kraljeve palače, s parkom in norveško stražo, mimo teatra in nenavadnih kipov, med katerimi se me je najbolj dotaknil kip ženske z eno dojko. Pa tudi sicer se čuti, da so Norvežani strpni in spoštujejo drugačnost, kar se kaže v mavričnih klopih pred teatrom, pa v parkih mavrične inštalacije. Sprehod do mestne hiše in do pristanišča, trdnjave in do stavbe, kjer podeljujejo Nobelove nagrade za mir. Prijeten hitri ogled mesta, kjer je vse urejeno, kjer je ogromno cvetočih rastlin, kjer je veliko zelenja in vonja po lipi. Morda še ena zanimivost. Pred kraljevo palačo so plačljiva javna stranišča. Ko vstopiš, se oglasi norveška himna, kar je precej nenavadno, meni se je zdelo smešno, ker če bi stala, tako kot se za himno spodobi, bi bilo za moj mehur prepozno. Ko sva prispela na parkirišče najinega avtodoma je bilo že živahno. Domačini so prihajali v park na piknik, parkirišče pa je ob nedeljah gratis. Mi2 pa sva okoli poldneva zapustila Oslo in nadaljevala proti severu. Malo po avtocesti, vmes natočila gorivo in oskrbela avtodom. Mimogrede, gorivo je ob vikendih cenejše, tako da presenečena. Po dobri uri prispela v Notodden, kjer sva imela kosilo. Po sladolednih užitkih sva si ogledala najstarejšo [leseno cerkev](#) na svetu, ki je stara 800 let. Cerkev Heddal je zanimiva tudi zato, ker je grajena iz lesa in je tudi sicer največja lesena cerkev na svetu. Tudi notranjost je zelo nenavadna, freske oziroma poslikave na lesu in pa umetniško iz lesa izrezljan oltar, prestol, vrata. Res vredno ogleda. Popoldne nadaljevala po lokalni cesti, precej vijugasti, ki se kmalu prelevi v gorsko, slikovito, ozko cesto. Kar nekaj prelazov, pa jezer, slapov, ovce na in ob cesti, kjer grizljajo sočno travo, pa hiše, ki imajo travnato strešno kritino. Počasi, z vmesnimi postanki, napredovala 230 kilometrov na sever. Tu je pokrajina preprosto čudovita. Meglice in potrkavanje dežnih kapelj, pri temperaturi 11°C, naju ni spravilo v slabo voljo. V zgodnjem večeru prispela do Lyseboten, kjer sva parkirala na gorskem [makadamskem parkirišču](#), na izhodišču za Kjerag. Prijeten večer ob klepetu in nočitev v družbi nemškega avtodoma.

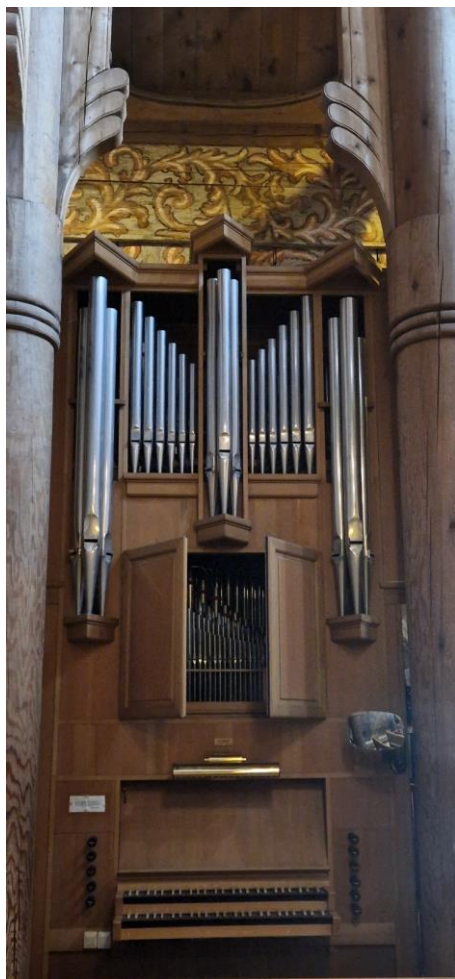

Juzi

EFTER TILTAK AV
H.B.HOLTA
BLEV DENNE KIRKE
RESTAVRERT
ÅRENE 1952-1954
UNDER LEDELSE AV
ARKITEKTENE
GUDOLF BLAKSTAD OG
HERMAN MNTHKE-KAAS
O. STADSKLEIV
VAR BYGGMESTER
HALVOR VREIM VAR
ANTIKVARISK KONSULENT
OG OLA SETHER
BILDERESTAVRATOR
TØMMERMENNEN
O. J. STEINMOEN
HALVOR BAKKALIA
SVEINUNG BAKKA
LARS SOLBERG o.e.
OG SVEINUNG VEGEN

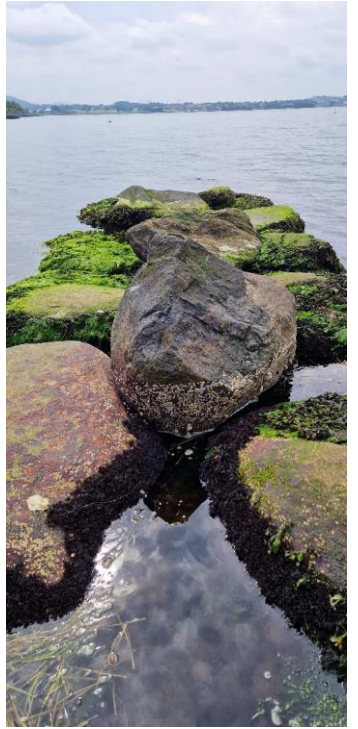

13. 18. 7. 2022, ponedeljek Lyseboten – Kjerag parkirišče – Stavanger – Preikeston

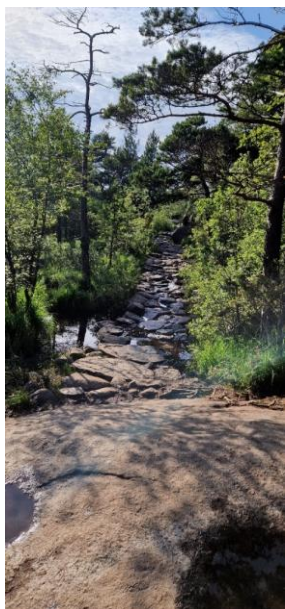
Današnje jutro je bilo zelo spremenljivo. Rahlo deževno, oblačno, tu in tam je posijalo sonce. Želela sva si na pohod do Kjeraga, vendar sva zaradi nestabilnega vremena spremenila načrt.

Kjerag leži na vzhodu fjorda Lysenford. Sam vrh ni kaj posebnega, posebna pa je vkleščena skala Kjeragbolten, ki visi 900 metrov nad samim fjordom. Vsak, ki pride do vrha, si želi fotografije, kako ponosno stoji na skali. In midva sva ostala brez nje, no ne čisto brez nje. Zapeljala približno 2 kilometra naprej do plačljivega parkirišča, kjer je tudi izhodišče za pohod. Tu je panoramska restavracija s pogledom na delček fjorda in pa kamnita replika zagozdene skale. Fotka ali dve, potem pa počasi nazaj po lepo urejeni, z ovci postlani, ozki gorski cesti, ki ponuja lepe poglede na zeleno pokrajino, na številna jezera, slapove, hiške pokrite s travo,... Lepo. Z vmesnimi postanki sva dobro navijugana pripeljala do mesta Figgjo. Tu sva dopolnila zaloge v hladilniku, v trgovini Xcoop extra. Ob morju, nekaj kilometrov pred mestom Stavanger, sva si ogledala spomenik mečev [Sverd i fjell](#), ki predstavlja ponosno norveško zgodovino. Nasproti zaliva je brezplačno, zelo urejeno [parkirišče za avtodome](#) in tu sva si privoščila kosilo. Potem pa na skuter in na raziskovanje mesta Stavanger. Mesto je mešanica starega in novega. Zaradi bližnjega Natovega vojaškega oporišča, se v mestu čuti vpliv, kakor tudi zanimanje za nafto. Parkirala v marini, kjer je muzej norveškega Petroleuma. Tu prikazujejo pridobivanje nafte in njenih derivatov. Poleg tega nenavadnega muzeja je v tem četrtem največjem mestu Norveške še cela kopica drugih zanimivosti, kot so muzej norveških sardin, pa muzej umetnosti, muzej za otroke, muzej letalstva, prirodoslovni muzej, umetnostna galerija, katedrala, razgledni stolp, Sprehodila sva se skozi znamenito ulico Ovre Holmgate, kjer so stavbe v živih, pastelnih barvah, kjer so številne kavarne in butiki. Lušno, živahno in sproščujoče. Pozno popoldne nadaljevala skozi tunel Ryfast, ki je dolg 14, 4 kilometra in je najdaljši in najgloblji podmorski tunel na svetu, pa do [parkirišča 58.961337, 6.108375](#), približno 10 kilometrov od uradnega parkirišča za Preikestolen, ki je namenjen pohodnikom oziroma planincem. Ker je cena parkiranja 250 NOK, je bila to najboljša odločitev. Potem pa na skuter, parkirala na neuradnem parkirišču v družbi kolesarjev, potem pa na pohod. Res sva si želela vsaj enkrat na tem potovanju videti sončni zahod in noč. Nekaj časa pot vodi po borovem gozdičku, po zelo lepo urejeni poti po skalah, ki so jo baje urejale nepalske šerpe. Pot se malce dviga in spušča, le v srednjem delu se precej vzpne, kjer v bistvu po stopnicah iz skal naredimo največji del višinske razlike. Tam, kjer je močvirje, so lesene poti in mostički, ves čas pa je slišati šumenje vode, ki priteka iz skal. V zadnjem delu se celo sprehodimo mimo dveh jezer, kjer nekateri celo bivakirajo. Po še kakšnem kilometru podobne poti, ki je ponekod zavarovana z verižno ograjo, sva prispela na vrh. Vau, čudoviti razgledi in dih jemajoči prepad, ki se konča s fjordom. Obvezno fotografiranje na fascinantni skali, potem pa uživancija ob počasi zahajajočem soncu. Pojedla sendvič, spila čaj, potem pa počasi nazaj ob zadnjih sončnih žarkih. Ob večerni zarji na skuter in šele ko sva prišla ob koncu dneva v avtodom je postalo temno. Klub temu, da sva danes vsega skupaj prehodila 23 kilometrov in 600 višincev in sva bila temu primerno utrujena, je bil to dan, ki si ga bova zapomnila za vedno.

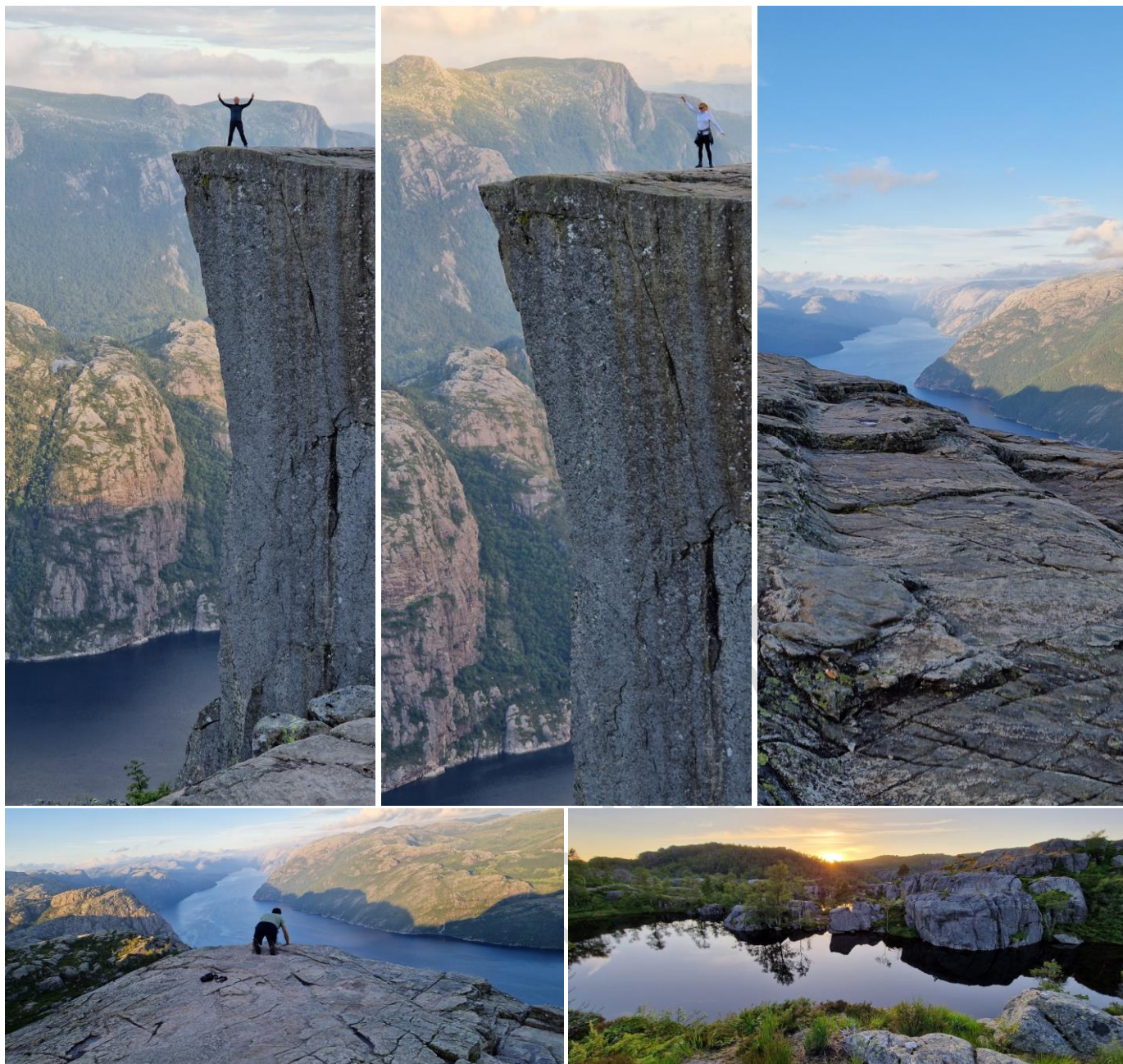

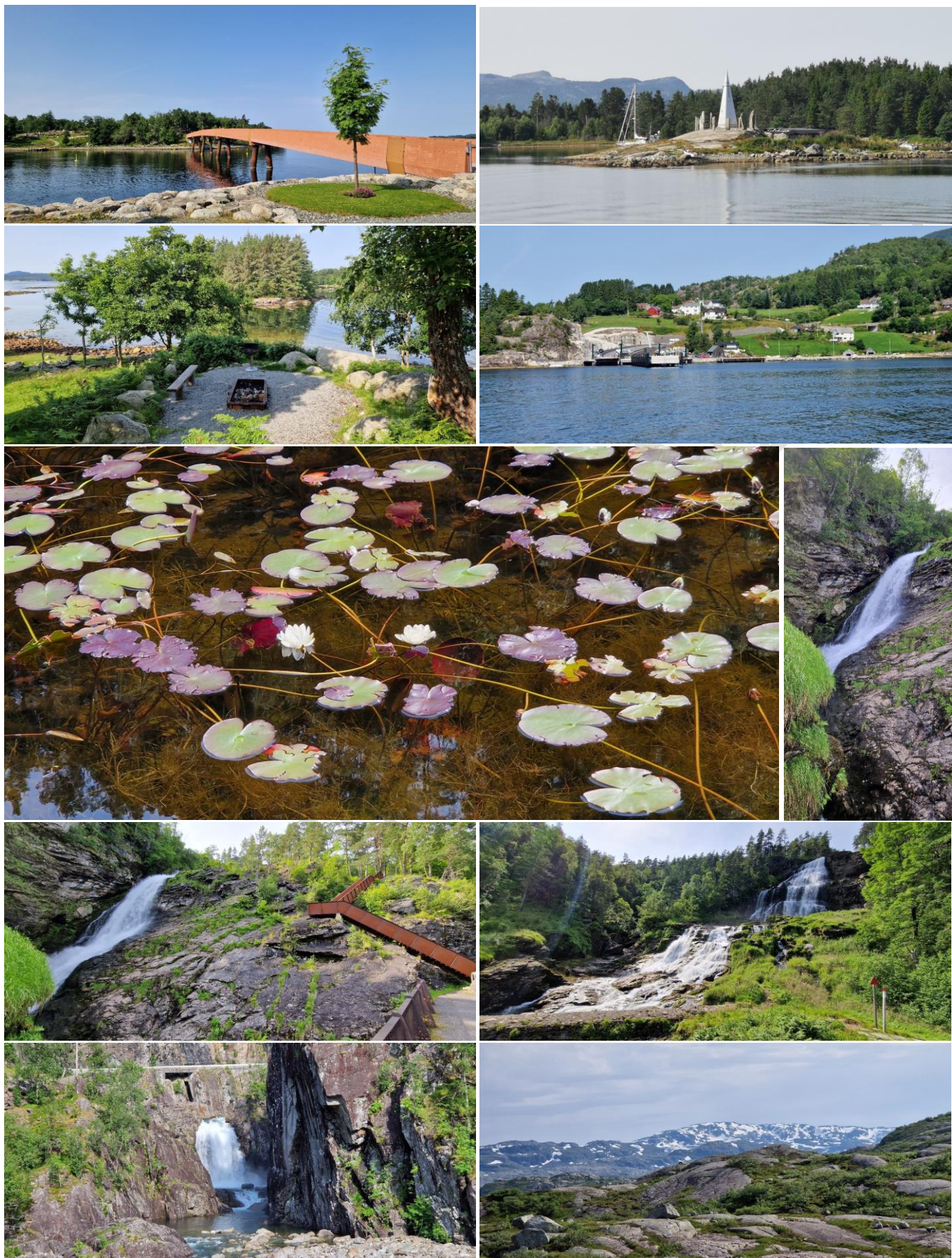
Južna S...

14. 19. 7. 2022, torek Preikelston – Jerpeland – trajekt Hjelmeland – Sauda – Saudasjoen – Latefossen - Tyssedal

Še eno sončno jutro, mi2 pa dobro spočita novim avanturam naproti. Le nekaj 10 kilometrov stran sva se ustavila v kraju [Jerpeland 59.015631, 6.038193](#), kjer sva se sprehodila po mostu do otoka, polnega zelenja, sprehajalnih poti, prostorov za druženja, piknike, s kurišči in brezplačnimi drvmi, kjer lahko šotoriš skratka čudovito. Ob razvejanem fjordu s številnimi otoki se odpira pogled na podobno formacijo skal kot Stonhage. Norvežani so pač tako napisali, čeprav tisti, ki smo Stonehenge v resnici doživeli, smo drugačnega mnenja. Na sredini so zgradili še piramidasti stolp in verjetno je to zanimivo ponoči, zaradi osvetlitve. Pa sva ugnala mlečno kislino iz mišic in nadaljevala do trajekta v Hjelmelandu. Tik tak smo bili na drugi strani fjorda v Nesviku. Po panoramski cesti, skozi tunele in s pogledi na fjord, gojišča školjk in rib. Po nekaj deset kilometrov ustavila [tik ob jezeru](#) v zaselku Jelsa in si pripravila okusno kosilo s scenskim pogledom na jezero in cvetoče bele lokvanje. Po dolgem počitku sva popoldne nadaljevala po gorski cesti do številnih slapov. Hangandvikfossen je tik ob cesti, nekaj kilometrov za tem pa fascinanten slap [Svandalsfossen 59.624985, 6.291803](#), ki je tako mogočen, da ga vidiš v treh delih. Prvi del se zliva v fjord, drugi in tretji del pa je viden tako, da premagaš 100 višinskih metrov po lepo speljanih stopnicah. Sprva sva mislila narediti le eno fotko od spodaj, potem pa naju je slap tako fasciniral, da sva kljub vročini, danes je tu 26°C, premagala vse stopnice in začutila njegovo moč od blizu. V mestu Sauda sva tik ob fjordu na sanitarni postaji oskrbela avtomod, potem pa mimo rudnika srebra, po gorski cesti, čez prelaze, mimo številnih jezer, slapov, jezov, tu in tam zaplat oziroma ostankov snega, po res idilični pokrajini do znanega slapa dvojčkov, [Latefossen 59.947939, 6.583750](#). To pa je vau. Noro, tako sta mogočna, da škropita na cesto in sta prava poletna osvežitev. Malo naprej še slap Vidfossen, ki je manj vodnat in ne tako spektakularen kot brata dvojčka. Naprej mimo mesta Odda do mesta Tyssedal. Tu je bila cesta zaprta, zato sva poiskala prostor za nočitev v [mandraču 60.119432, 6.556333](#) fjorda Sjørorden,

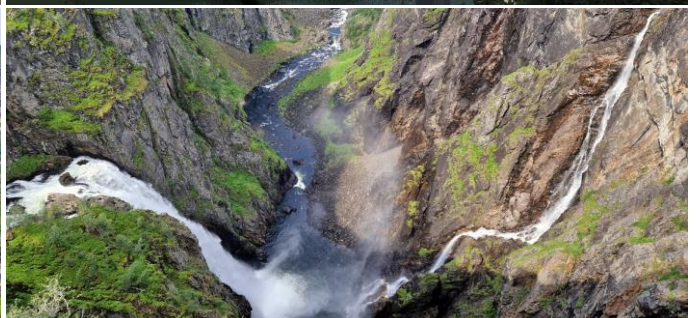
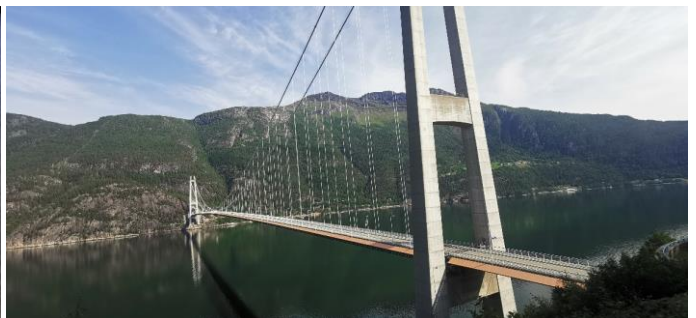
v bližini muzeja Hidropower and Industry. Mirko se je tu preizkusil še v ribolovu, a žal ribiške sreče ni imel. Lušno, zabavno in sproščujoče.

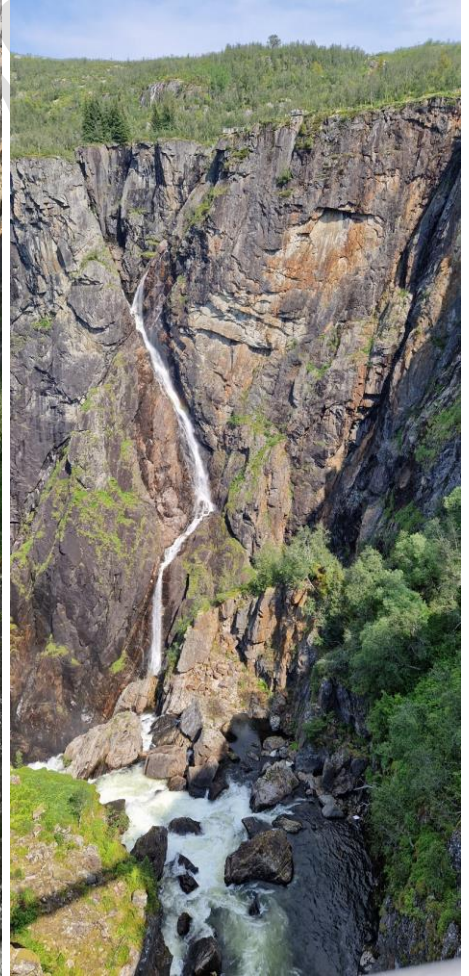
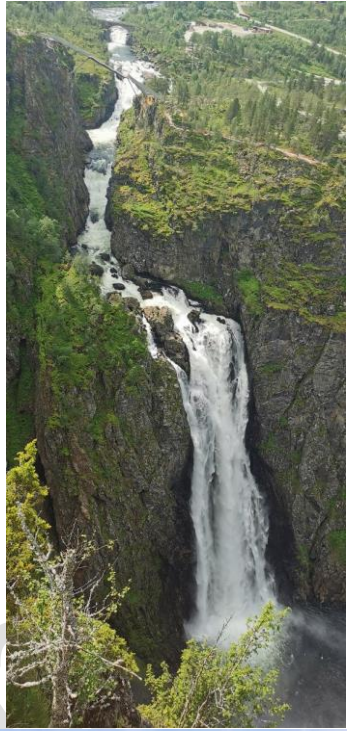
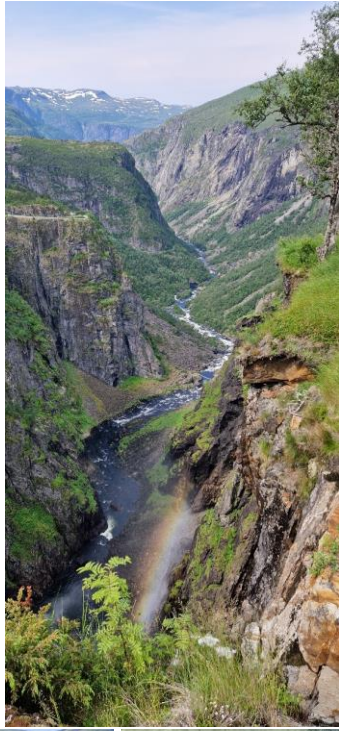

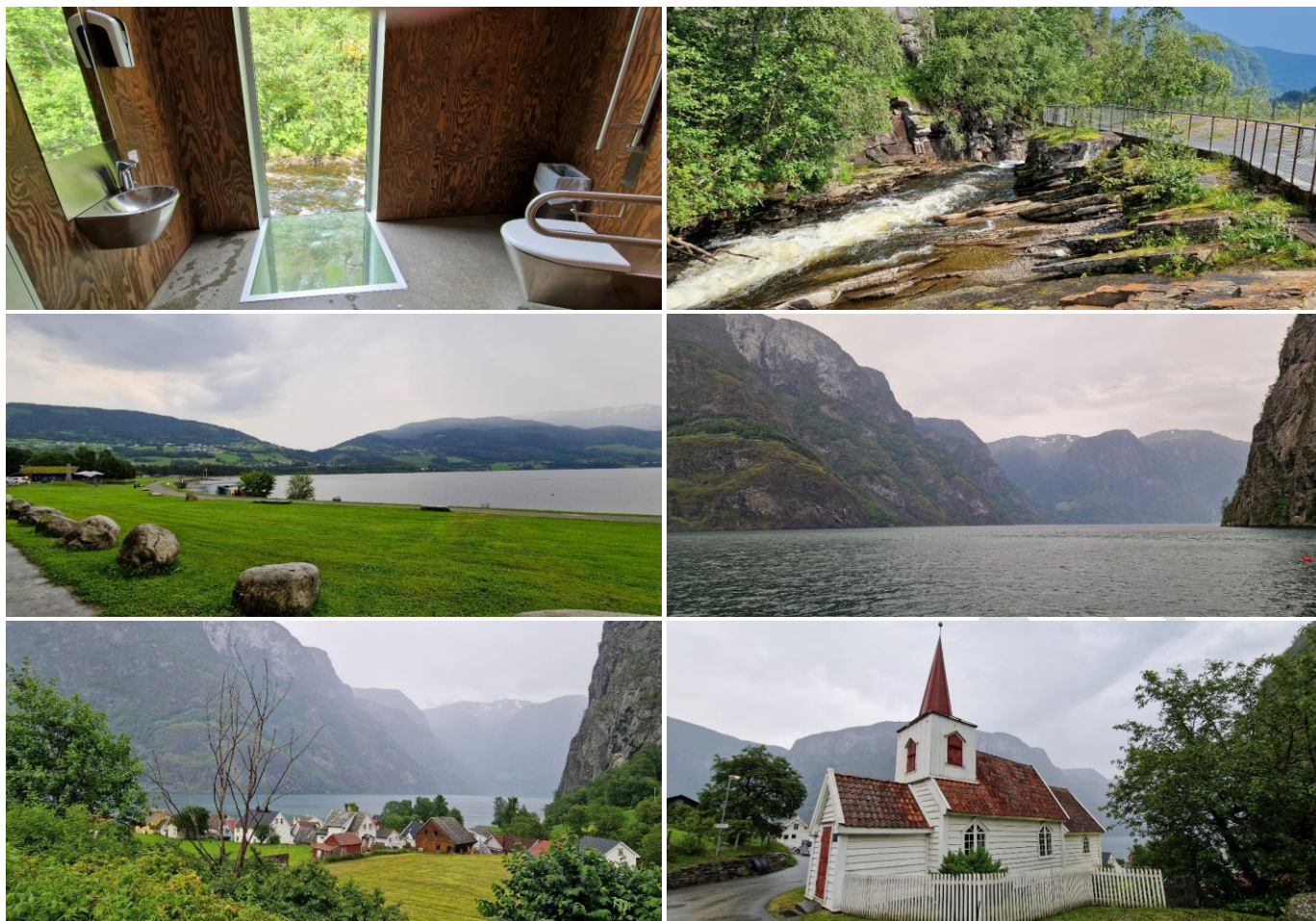

Mirno jutro s tremi kapljami dežja in s prijetnimi temperaturami okoli 20°C. Res srečna, da takole preživljava vročinski val, ki je zajel celotno Evropo. V mestecu Kinsarvik dopolnila zaloge v trgovini Spar, potem pa naprej ob fjordu na levi strani in na desni strani nasadov češenj, ki so ravno zrele, pa še ostalih sadnih dreves, kot so jabolka, slive, hruške... Stojnice s sadjem ob cesti, lične in brez prodajalcev. Napisana cena in škatla z denarjem in to je to. Vse gre na zaupanje. Sicer pa so cene višje kot pri nas, npr. za kilogram češenj odšteješ 20 evrov. So pa sladke in polnega okusa. Cesta je kar precej ovinkasta in s številnimi tuneli. Zanimivo je, da so v predoru naredili krožišče, kar še nisva videla. V mestu Hardanger občudovala [viseči most 60.119432, 6.556333](#) čez fjord Hardangervfjorden. Most je nadomestil trajektno povezavo med krajema Bruravik in Brimnes. Dolg 1380 metrov, visok 201 meter, nad fjordom pa je v višini 55 metrov. Odprt je bil leta 2013 in je najdaljši viseči most na Norveškem. Nadaljevala ob fjordu, skozi tunele in po lepi, na trenutke ozki in vijugasti cesti do slapa oziroma slapov [Voringfossen](#). Vau. Prava atrakcija. To je najbolj poznan 182 metrov visok slap na Norveškem in je res občudovanja vreden. Iz dveh dolin se združita slapa v eno in za posebno vzdušje poskrbi še mavrica tik nad njima. Čudovito. Norvežani so pravi mojstri za gradnje tunelov, mostov in tudi tu je pot speljana po stopnicah, balvanih, s peskano ograjo, super. Tu sva še malo pohajkovala, potem pa nazaj in čez prej fotografiran viseči most Hardanger. Scensko in arhitekturno dovršeno. Tukaj je vreme res aprilsko. Ravno 25°C in vroče sonce, takoj za tem nekaj kilometrov stran, pa oblačno in dežuje in nekaj stopinj manj. Torej nujna oprema vetrovka.

Ustavila na prostoru za piknike [Skjervet](#), kjer ima wc stekleno dno, s pogledom na deroč potok, ki se kasneje spusti kot slap v dolino fjorda. Tu sva si pripravila kosilo in uživala na klopci s pogledom na živo zeleno naravo in v poslušanju padajočega slapa. Super. Popoldne pa v bližnji [Voss](#). Narava je postregla z obilico padavin, tako da sva si mesto, ki je sicer namenjeno adrenalinskemu športu, ogledala v dežju. Mesto ima gondolo, s katero se lahko povzpneš na planoto, saj je tu pozimi smučišče, pa jezero, ob katerem ponujajo različne športne aktivnosti. Danes žal ne. V rahlem dežju oziroma občasnem močnem nalivu nadaljevala do mesta Gutvangen, ki se nahaja na koncu fjorda Naeroyfjord, kjer se reka Naerodalselvi izliva v fjord. V mestu je vikinški muzej oziroma vikinška vas, ki pa je danes že zaprta. Glede na to, da so Troli norveška nadnaravna bitja, ki so se pojavila konec zadnje ledene dobe, naseljujejo namesto mračnih gozdov in z mesečino obsijanih fjordov veliko trgovin in so vidni tudi podnevi. Troli so prava atrakcija in jih lahko srečate povsod. Tudi na turističnih informacijah, kjer sva se pozanimala za vožnjo z ladjo po fjordu. Danes je vse on line in če ne bi Mirko to res obvladal, bi bila kriza. Rezervacija za jutri potrjena, mi2 pa v dežju na nočitev v smeri Flama. Takoj iz mesta 11 kilometrski tunel, ki ima različne barve osvetlitve, verjetno zato, da vožnja ni preveč monotona. Le nekaj kilometrov iz tunela levo je vasica Undredal, majhna, idilična, tik ob fjordu in tu sva [parkirala](#) v bližini fjorda in kampa. Kar nisva mogla verjet, da so danes v deževnem večeru vozili s hitrimi gumijastimi čolni turiste na ogled fjorda. No, pri Norvežanih je pač tako, vreme jih ne ovira, če so se namenili na izlet je to to. Sprehodila sva se v dežju do cerkvice na hribčku, ki je tudi na seznamu Unescove kulturne dediščine. Idilično, potem pa ob deroči reki, ki se izliva v fjord na toplo v najin potujoči domek. Uživala v potrkavanju kapljic in ob kozarcu dobrega vina.

16. 21. 7. 2022, četrtek Undredal – Flam – Gutvangen – Boyabreen

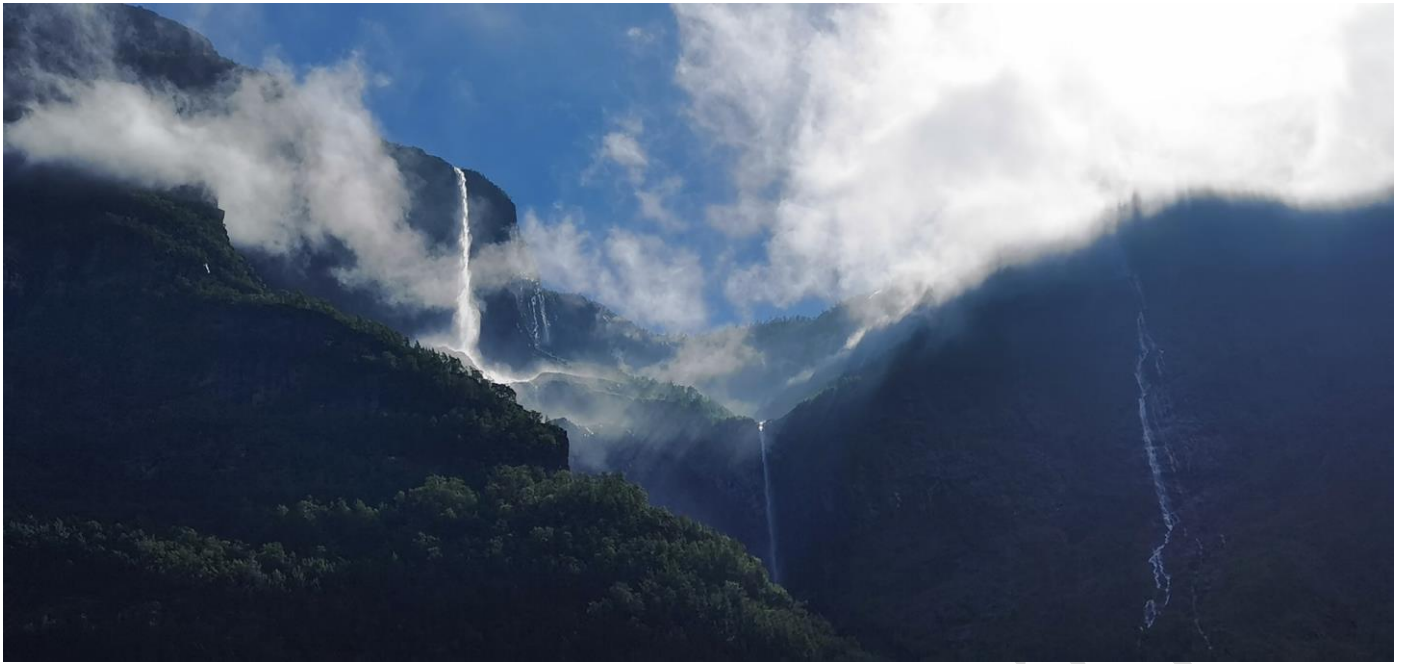
Sveže jutro, dobro opran avto in premik iz vasice Undredal po ozki cesti do Flama. Parkirala v [pristanišču](#) in se vkrcala na ladjo, bolj pravilno katamaran. Meglice so se razbežale, posijalo je sonce in plovba po fjordu s fascinantnimi pogledi na klife, slapove je bila nekaj nepozabnega. Po dobrih dveh urah plovbe smo se izkrcali v mestu Gutvangen. Vikinška vas naju je vsrkala in naslednji dve uri sva uživala v družbi Vikingov. Mirko se je preizkusil v metanju sekire, v lokostrelstvu, pomeril je vikinško opremo, skratka uživala na polno. Potem pa s shutlom nazaj do Flama. Nisva se mogla upreti dišečemu hamburgerju, ki sva ga pojedla v centru mesta s pogledom na res ogromno križarko. Popoldne pa premik do razgledne ploščadi Auerland. No, vsaj mislila sva tako. Cesta ozka in strma in na polovici poti smo se ustavili. Kaos na polno. Avtobus, poln turistov se je zataknil in tako so ubogi turisti morali peš v dolino. Stari, mladi, mamice z dojenčki,... Iz tega kaosa sva obrnila, no tukaj vsaka čast šoferju in nadaljevala skozi najdaljši cestni tunel, dolg 24, 5 kilometra. Tik tak sva bila na drugi strani in se že vkrcavala na trajekt iz Fodnesa čez fjord do mesta Mannheller. Tu pa spet najprej v tunel, pa po cesti obkroženi z gozdovi mimo mesta Sogendal, s pogledi na snežišča in ledenike. Po nekaj deset kilometrov gorske pokrajine, mimo jezer in slapov, [parkirala](#) pri ledeniku Boyabreen. Vau, to je narodni park in res fascinantno. Tako zelo lepo, da sva se odločila, da bova tu prenočila. Sprehod do jezera in občudovanje vršacev. Večerja in pomoč mladi družini, ki jim je odpadlo okno rentanega avtodoma. Potem pa igranje remija in klepetanje o današnjem čudovitem dnevu. Je lahko še kaj lepšega kot pogled iz avtodoma na ledenik in ob kozarcu dobrega vina.

VIKING LAWS

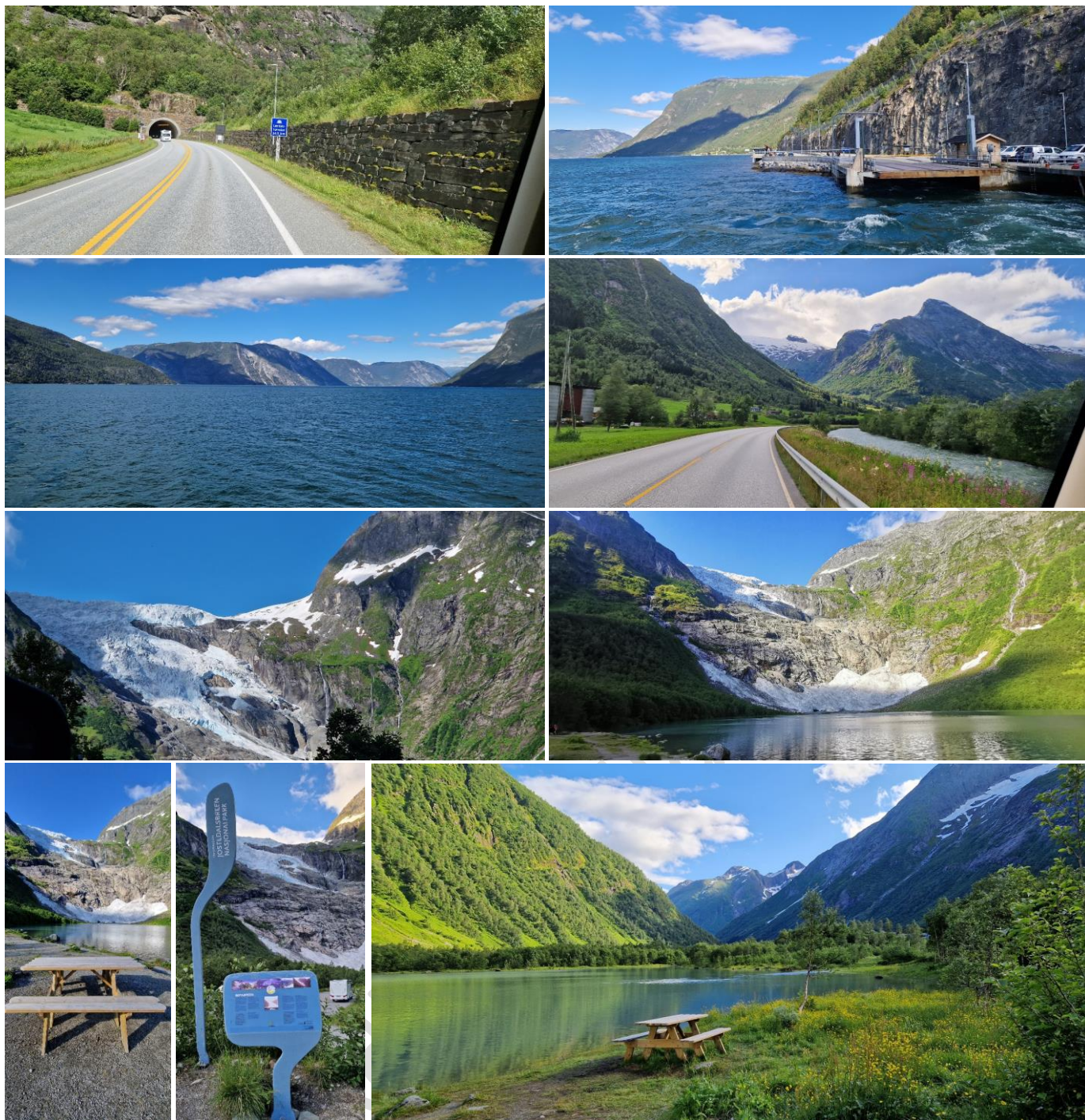
§1 BE BRAVE AND AGGRESSIVE
BE DIRECT
GRAB ALL OPPORTUNITIES
USE VARYING METHODS OF ATTACK
BE VERSATILE AND AGILE
ATTACK ONE TARGET AT A TIME
DON'T PLAN EVERYTHING IN DETAIL
USE TOP QUALITY WEAPONS

§2 BE PREPARED
KEEP WEAPONS IN GOOD CONDITIONS
KEEP IN SHAPE
FIND GOOD BATTLE COMRADES
AGREE ON IMPORTANT POINTS
CHOOSE ONE CHIEF

§3 BE A GOOD MERCHANT
FIND OUT WHAT THE MARKET NEEDS
DON'T PROMISE WHAT YOU CAN'T KEEP
DON'T DEMAND OVERPAYMENT
ARRANGE THINGS SO THAT YOU CAN RETURN

§4 KEEP THE CAMP IN ORDER
KEEP THINGS TIDY AND ORGANIZED
ARRANGE ENJOYABLE ACTIVITIES
WHICH STRENGTHEN THE GROUP
MAKE SURE EVERYBODY DOES USEFUL WORK
CONSULT ALL MEMBERS OF THE GROUP
FOR ADVICE

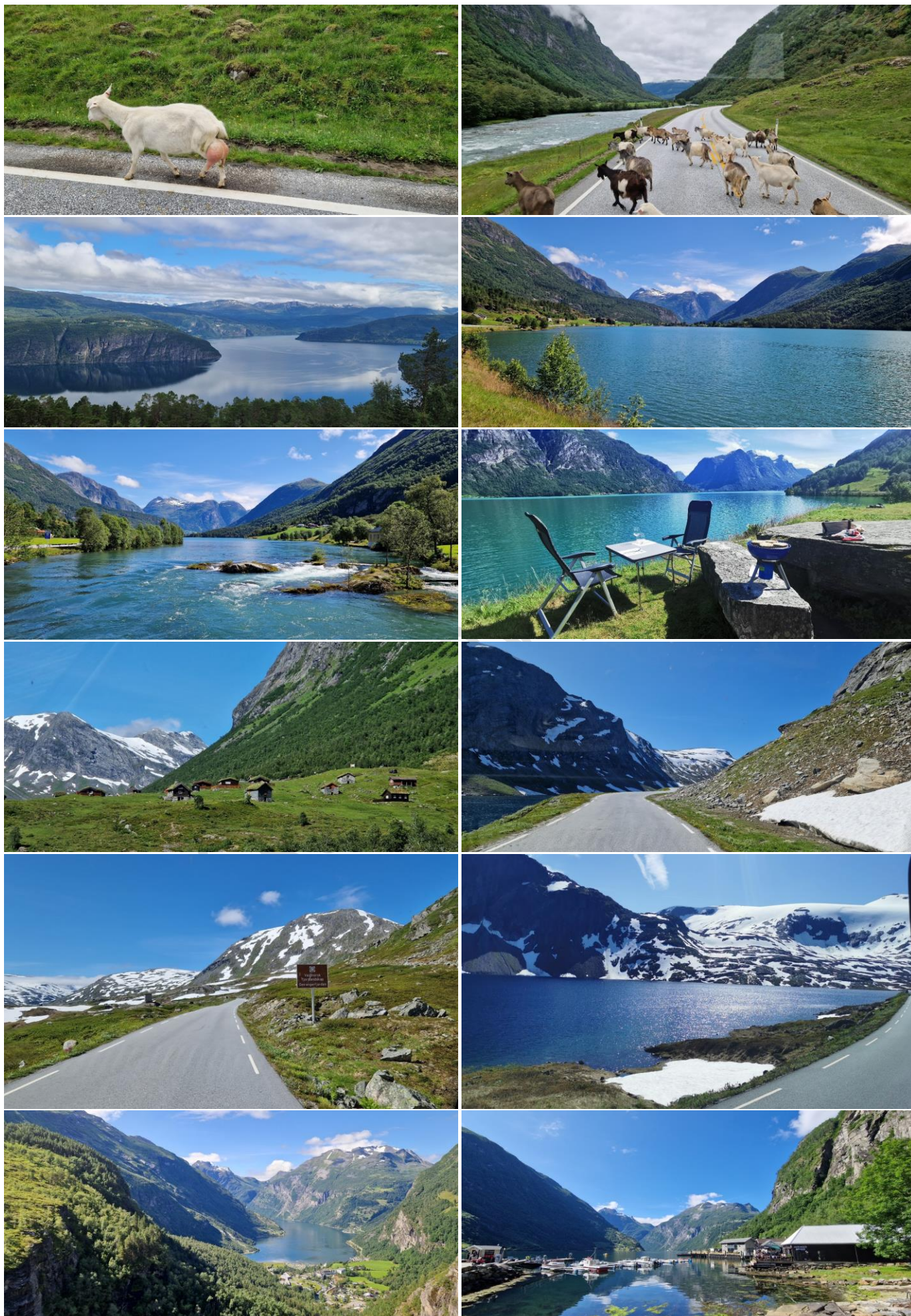

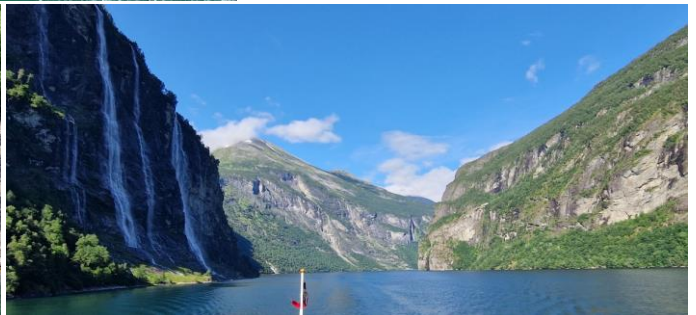
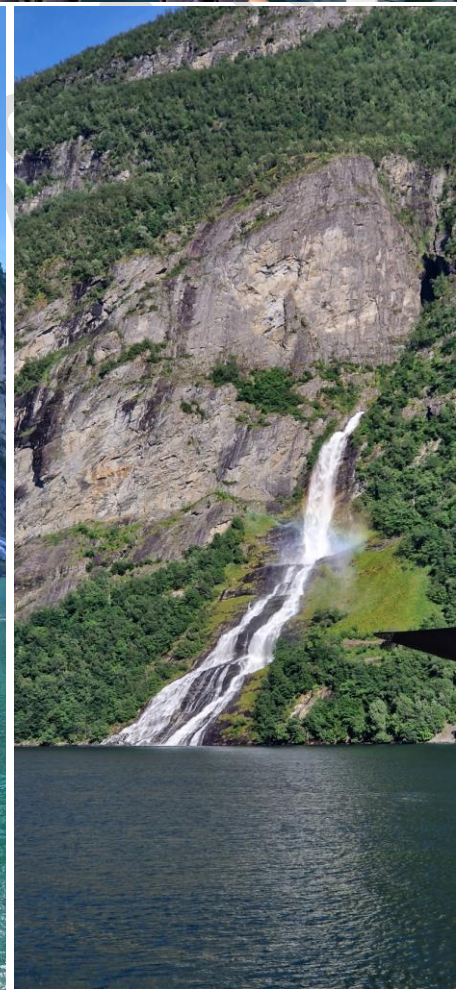

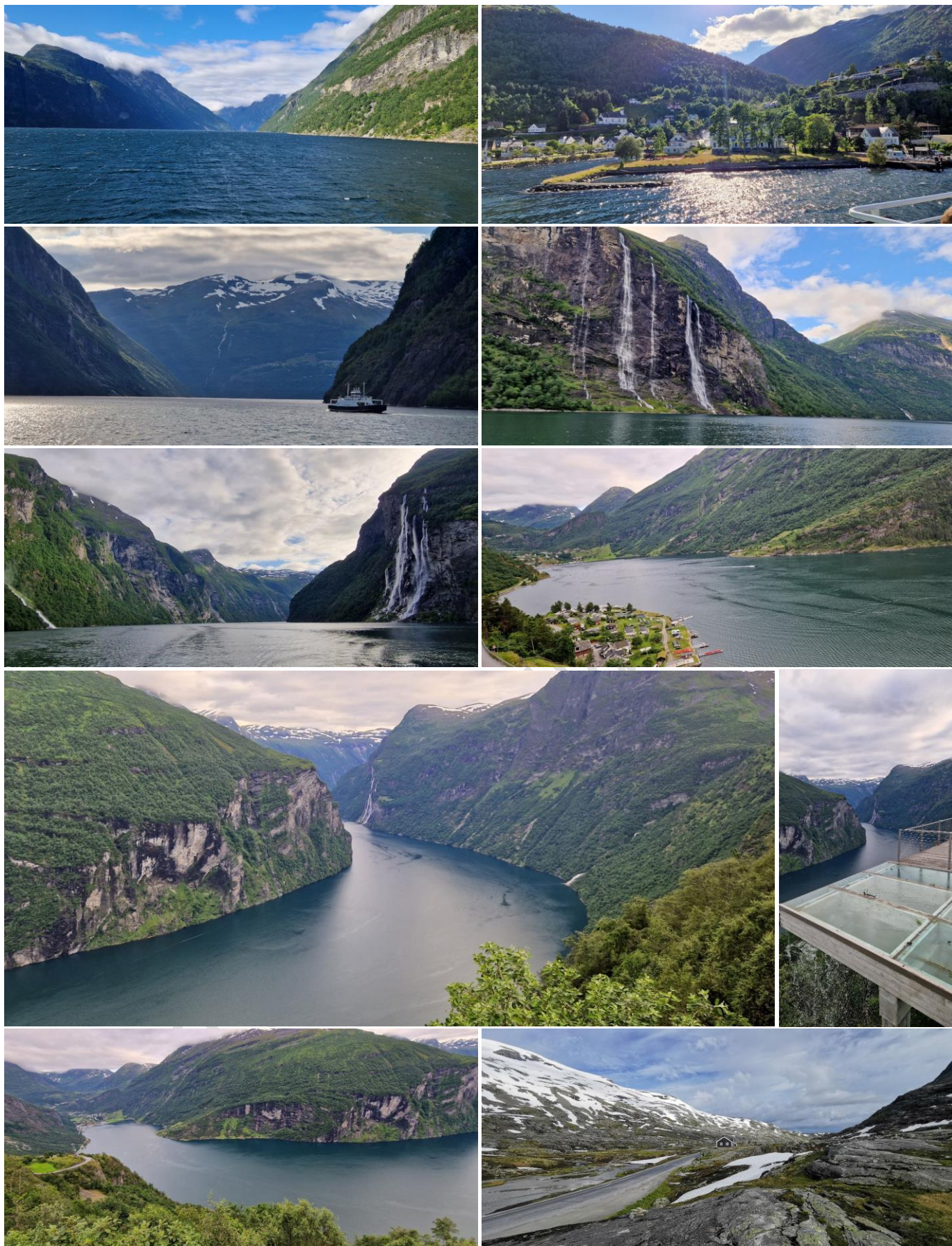
17. 22. 7. 2022, petek Boyabreen – Skei – Stryn - Geiranger

Prava jutranja scena. S soncem obsijan vrhnji del ledenika, a le pri 8°C. Današnji dan sva začela najprej spet, ne moreš verjet, spet skozi 7, pa 6 pa 8 kilometrskih tunele do mesta Skei, kjer sva oskrbela avtomobil in natočila gorivo. Ja, bolj kot greva na sever, dražje je vse in s tem se bova mogla sprijazniti. Sledil je prelaz na višini 600 metrov, ki je bil mistično zavrt v meglico, lepa, zelena gorska pokrajina, s sočnimi pašniki, na katerih uživajo krave, ovce in koze. Previdno po cesti, kjer se pomika ogromna čreda koz, ki zaradi pretežkih vim polnih mleka komaj hodijo. Seveda pa ne smem pozabiti napisati, da se strmo med skalami vijejo slapovi, ki se zlivajo v mlečno zeleno reko. Nekaj deset kilometrov stran po vijugasti, malo manj urejeni cesti, prispela do vasi Stryn, ki se nahaja na obali majhnega zaliva pred slavnim Nordfjordom. Ustja reke Stryneelva je zavito in zato tudi zelo slikovito. Pa sva nadaljevala do jezera, kjer sva na čudovitem prostoru s pogledom na vršace in slapove, ki se odsevajo na gladini jezera imela kosilo in počitek. Zaradi čistega ozračja so naju sončni žarki kar močno pobožali, zato sva po sladolednih užitkih spakirala in naredila premik nekaj deset kilometrov, seveda spet malo skozi predore, pa po slikoviti pokrajini do mesta [Geirangen 62.100835, 7.204984](#). Tu sva se vkrcala na ladjo in že sva imela najlepše poglede, seveda na fjord Geiranger, vasice, slapove, klife,... Križarila do vasi Hellesyt, potem pa nazaj in zopet drugačen zorni kot. Nepozabno. Čeprav je bila že pozna ura, sva bila vesela, da je tako dolg dan. Ker je danes sončno in lepo vreme, ga velja izkoristiti. Po serpentinasti cesti z enajstimi 180 stopinjskimi ovinki, imenovana Trollstigen in je najbolj znana cesta Trolov. No, če sva že na norveškem, sva jo prevozila do slapa oziroma do razgledne točke, kjer se odpre pogled na fjord Geirangen, ki je tudi pod Unescovo zaščito. Čudovito. Po isti cesti nazaj na prelaz, kjer sva ob jezeru

[Djupevatn 62.029234, 7.273397](#) poiskala prostor za nočitev. Počasi so se začele spuščati meglice, mir, tišina in samo 13°C. Polna lepih spominov na današnji dan pojedla večerjo in prijetno utrujena zaspala.

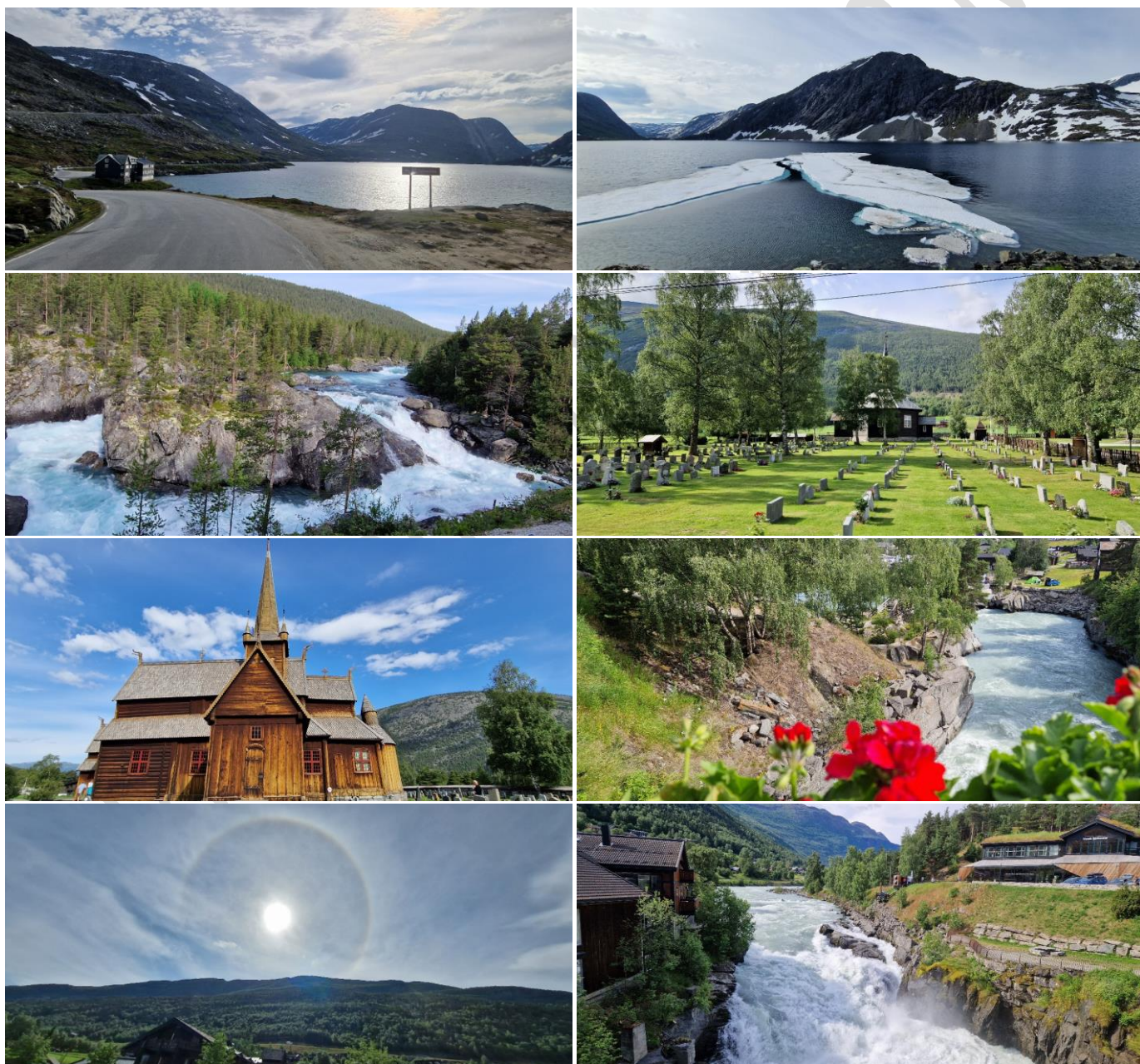

18. 23. 7. 2022, sobota prelaz nad Geirangerjem – Skyak – Lillehammer - Kongsvinger

Dobro naspana sva se prebudila v delno oblačno jutro, pri 9°C, sama, v miru in tišini, s pogledom na jezero in najvišji vrh Geiranger. Tako, od danes naprej se počasi vračava proti domu. Počasi, po prelazu navzdol, s pogledi na zaplate snega v jezeru, ki so v zimskem času priljubljeno drsališče. Lepo, čudovito, nepozabno V daljavi viden najvišji vrh Norveške Galdhopiggen, z 2469 metri nadmorske višine, za katerega izhodišče je v občini Lom. Po nekaj deset kilometrih imela jutranji sprehod ob jezeru in skozi gozd. Parkirala na [počivališču 61.940858,8.020895](https://www.pocivaliscu.com/61.940858,8.020895) Skyak, seveda vse še del nacionalnega parka. Pa naprej mimo oglarskih kop, kjer je možnost prehoda losov, po agrarni pokrajini, ob reki Otta, do

vasice Lom, kjer preprosto ne moreš mimo. [Parkirala 61.839646,8.566357](#) ob tradicionalni veličastni leseni cerkvi, okoli katere je minimalistično, eko pokopališče. Eko zato, ker ni nobenih sveč, samo posejane cvetoče rastline ob naravnih kamnih, brez glomaznih in umetno izdelanih spomenikov. Res lično in lepo. Sprehod sva nadaljevala do centra, pa čez in pod most, kjer je tudi zip line čez deročo reko in kaskade. Lušno, živahno, spokojno, adrenalinsko, idilično, za vsakega se nekaj najde. Presenetil naju je redek naravni pojav, mavrica okoli sonca. Malica, potem pa naprej mimo vasice Otte, proti današnjemu cilju, smučarskemu središču Lillehammer. Vmes ustavila v vasici Ringebu in si ob [sotočju rek 61.521821, 10.135335](#) pripravila kosilo in si privoščila počitek. Če ne bi rahlo pihalo, bi morala zaradi komarjev zamenjati lokacijo. Tako pa sva jo odnesla le z nekaj piki. Danes je zaradi vikenda precej gost promet, zato sva počasi napredovala do Lillehammerja. [Parkirala pred skakalnicami](#) in si ogledala nordijski center, ki pa ni primerljiv z našo Planico. Od tu je lep razgled na mesto in reko, potem pa sva nadaljevala skozi mesto Kongsvinger. Tu sva zavila na hrib, kjer stoji mogočna trdnjava. [Parkirala 60.198072, 12.012004](#) pred muzejem, potem pa na sprehod na trdnjavo. Ogromno obzidje, ko pa vstopiš skozi obokan vhod, se odpre pogled na spremljevalne objekte, graščino in muzej. Ob obzidju so topovi, ki so Norvežane branili pred Švedi. Vse je lepo opremljeno s quer kodami, tako da lahko izveš celotno zgodovino in vse o trdnjavi. Ne manjka pa restavracija in zvon želja, pa seveda lepi razgledi na reko in mesto. Zvečer je trdnjava čarobno osvetljena. Lepo in vredno ogleda. Ker ne kaže drugače, sva prespala pred muzejem omenjene trdnjave. Umirjen večer, jutri pa novim zmagam naproti.

19. 24. 7. 2022, nedelja Kongsvinger – Stockholm

Mirno jutro in še zadnji pogled na trdnjavo in začetek najinega premika. Najprej natočila gorivo še v Kongsvingerju, saj je ob vikendih precej nižja cena. Potem pa še nekaj deset kilometrov do meje in nasvidenje Norveška. Sem bova še prišla. Lepo urejena, prazna cesta, ob cesti pokošeni travniki, bale sena, tu in tam zanimive, rdečkasto rjave hiške z belimi okni in kmetije, pa seveda jezero ob jezeru, z jezerom, pri jezeru, nad jezerom,... Idilično. Delno oblačno, pri 16°C, midva pa v smeri Karlstad. Švedska ima za razliko od Norveške tudi ob nedeljah odprte trgovine, zato sva to izkoristila in nabavila dobrote za kosilo. S pogledom na jezeru sva na poti pojedla kosilo in imela daljši počitek. Vreme ne kaže dobro, da bi se namestila v campu, zato sva nadaljevala v smeri prestolnice Švedske. V okrožju Stockholma leži najstarejše zgodovinsko mesto na Švedskem, Sigtuna, kjer sva se [ustavila 59.621989, 17.735321](#) in si vzela čas za raziskovanje. Res je staro in zato tudi zanimivo. Tako kot vsa mesta ima muzeje, cerkve, grad, mestno hišo, park, a vse to je tukaj res staro in zato tudi drugačno. Lepa sprehajalna pot ob jezeru, ki je ob obali prekrito z živo rumeno cvetočo pogačico, pa račke, ki si delijo prostor z galebi, liskami, gosmi, golobi,... Vesela, da sva to doživela. Pozno popoldne pa še nekaj 10 kilometrov in pripeljala v sam center glavnega mesta Švedske kjer sva parkirala na [postajališču 59.326511,18.046445](#) za avtodome, tik ob morskem zalivu. Čudovito, večerja in pogled na korso, tako da imaš kaj videti. Počasi se dan preveša v noč, saj tu je sončni zahod že ob pol desetih in tudi vse se počasi umirja. Kljub premiku, saj sva danes prevozila skoraj 500 kilometrov, je bil dan zanimiv in pester.

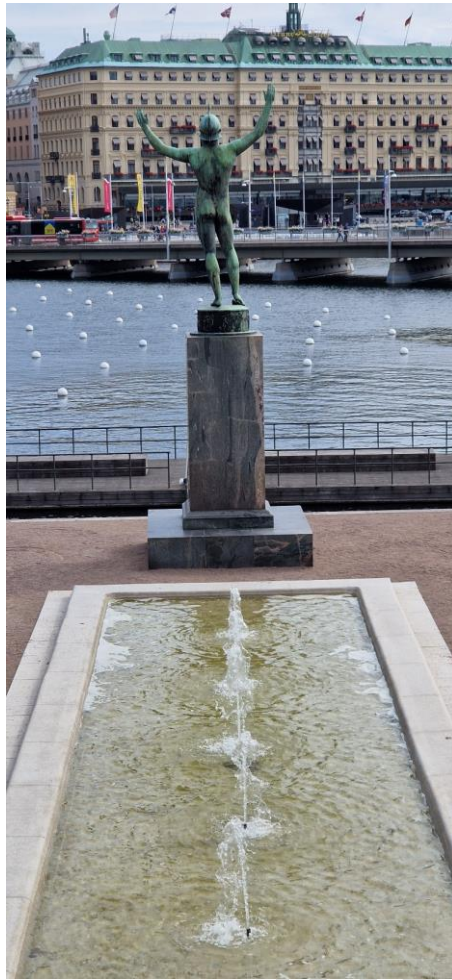

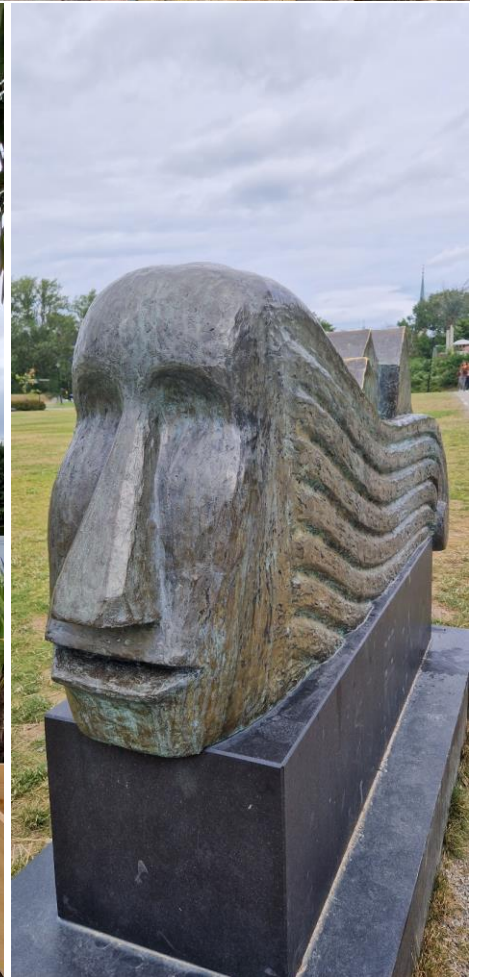
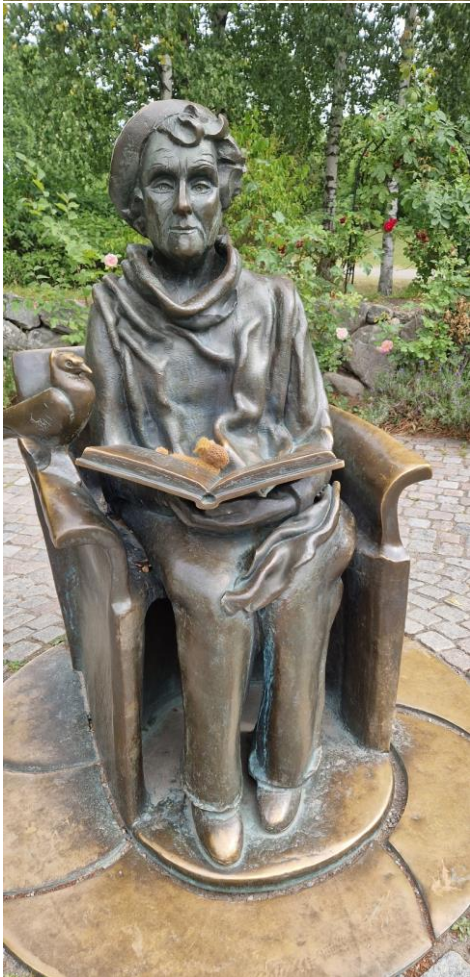
20. 25. 7. 2022, ponedeljek Stockholm – Drottningholms Slott – Norrköping

Kljub temu, da sva spala v samem centru mesta, tik ob marini, je bila mirna noč. Po zajtrku sva začela potepanje po švedski prestolnici. Najprej do baročne kraljeve palače, kjer so kar trije muzeji in knjižnica, ter tudi kraljeva zakladnica. Mesto je zelo razgibano, s številnimi otočki, zalivi in tudi precej veliko. Odločila sva se, da vzameva ladjico hop on hop off in si tako ogledava glavne značilnosti Stockholma. Nora stavba, arhitekturno drugačna je železniška postaja. Kot bi kovinske palice zlagal drugo zraven druge v nesomernih nadstropjih. V starem mestnem jedru sva posedala pred muzejem Nobelovih nagajencev, na trgu, kjer stoji zanimiva fontana in kjer so stare barvaste hiše z okrašenimi okenskimi okvirji. Pa z ladjico na otok, kjer je vrsto zanimivosti. Vaso muzej z dobro ohranjeno bojno ladjo Vase iz 17. stoletja in ki je potonila na svoji prvi plovbi. Od tu sva nadaljevala čez park do kipa Astrid Lindgren in Junibacken, kjer je za otroke gledališče in zabavišče na temo Pike Nogavičke. Skansen je muzej zgodovine na prostem, z zgradbami, kostumiranim osebjem in živalskim vrtom. Tu je tudi zabavišni adrenalinski park Tivoli, tu je muzej Abba, kjer hranijo spominke te pop skupine, vključno s studijem in plesiščem. Na vrhu stavbe so ogromni srebrni škornji. Res te mesto posrka vase. Tu sva si privoščila street foot, potem pa hop na ladjico in mimo muzeja fotografij, biološkega muzeja, muzeja vikingov, mestne hiše, nordijskega muzeja, otroškega muzeja,... Sigurno sem še ogromno pozabila zapisat. Za ogled Stockholma in vsaj treh muzejev bi potreboval več dni, mogoče kdaj drugič. Seveda pa nisva mogla mimo Kungsträdgården, ki je v samem središču mesta, kjer so številne restavracije, kavarne in galerije. V tem delu sva vstopila tudi v podzemno železnico, kjer so umetniki pustili svoj pečat. Metro je 34 metrov pod zemljo in je res nekaj posebnega. Mi2 sva se peljala le dve postaji do marine, kjer sva imela parkiran najin avtomobil. Sladoledna osvežitev, potem pa na zahod mesta, kjer sva tudi parkirala, pred gradom Royal Domain of Drottningholm, ki je zavarovan z Unescovo kulturno dediščino. Sprehod po grajskem vrtu do poletne palače v obliki kitajskega paviljona, gledališčem in do dobro ohranjene kraljeve rezidence, ki je tudi dobro zastražena. Vreme se je

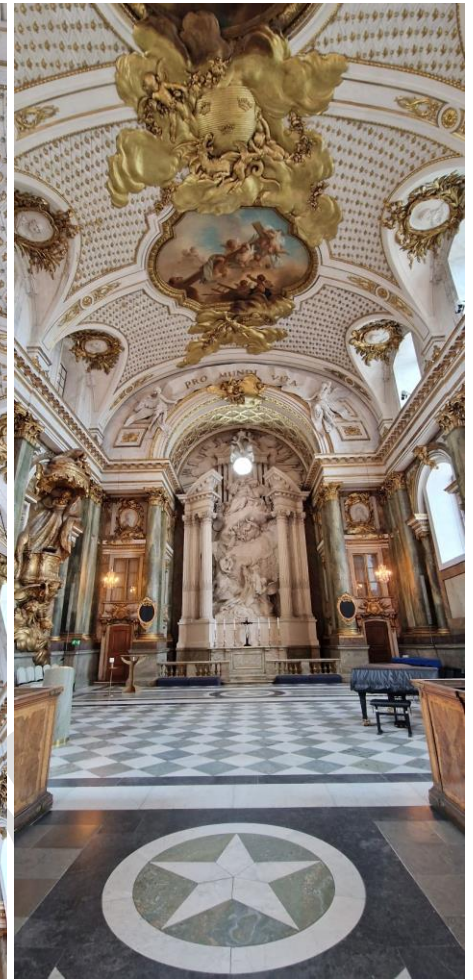
začelo kisati, zato sva nadaljevala po avtocesti še približno 150 kilometrov na jugozahod Švedske. Parkirišče ob jezeru, bližina kajak centra in lepe sprehajalno kolesarske poti je bilo kot nalašč za nočitev. Ker sva bila bolj pozna, sva ujela še skoraj zadnji prostor na tej lepi [lokaciji 57.793635, 14.263058](#) v mestu Husquarna. Naporen dan a vseeno poln lepih dogodkov. Ob potrkavanju dežnih kapelj zaspala že v popolni temi. Ja, se pozna geografska širina, sončni zahod je že ob pol desetih.

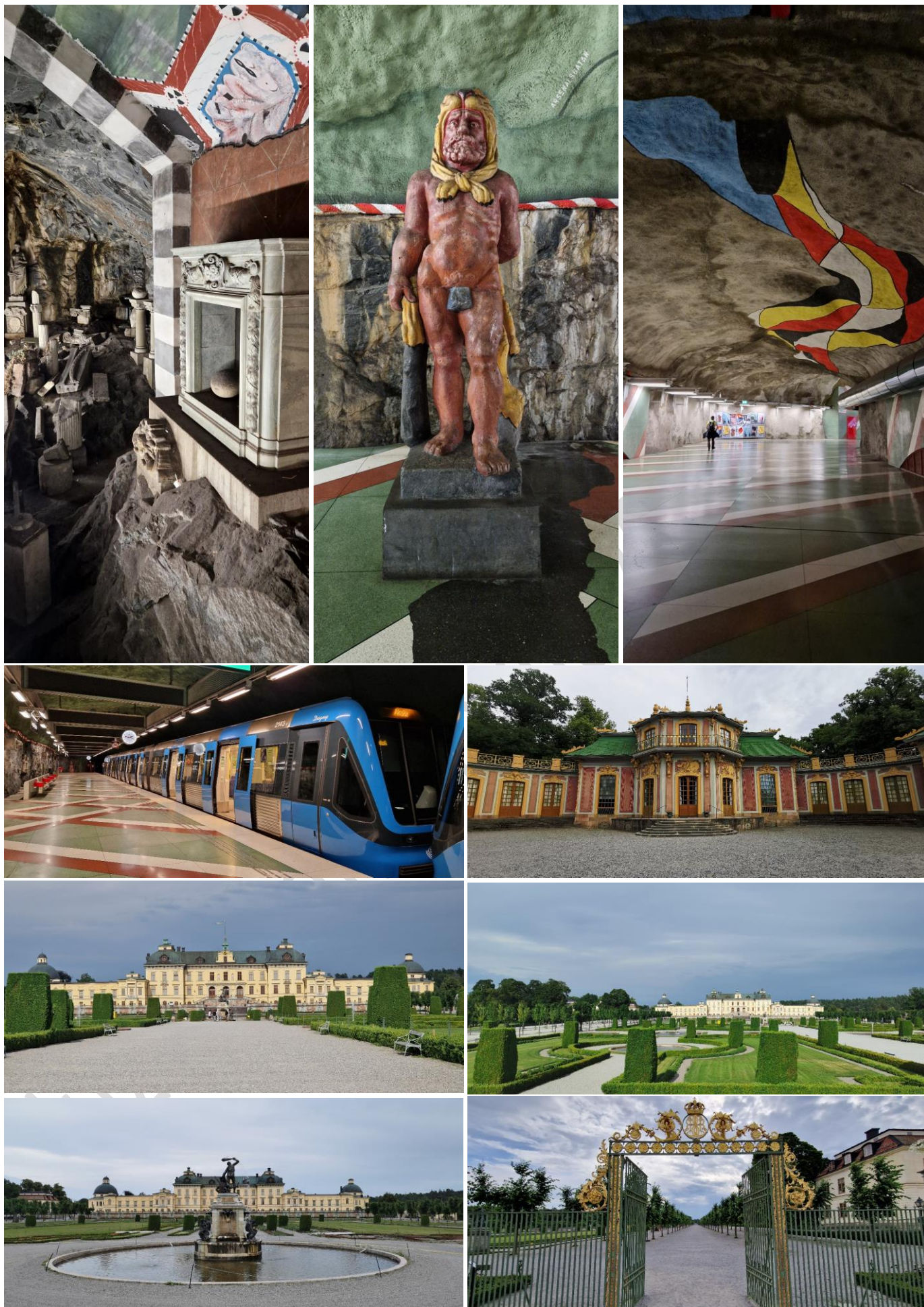

21. 26. 7. 2022, torek Husqarna – Ystad - Kustvagen

S soncem obsijano jutro, sprehod, zunanji ogled tovarne oziroma muzeja, kjer delajo kosilnice, žage, puške,... manjši nakup v Lidl, potem pa na avtocesto in na jug Švedske. Počitek in sadna osvežitev v aprilskem vremenu. Parkirala pred

vhodom v [safari park losov in bizonov](#). In ker se na severu nisva nagledala losov, sva se podala na štiri kilometrsko avanturo kar z najinim avtodomom, po nori naravi in tudi lepi cesti. Čudovito in ni primerljivo s tistim, kar sva že videla na začetku potovanja. Losi so zelo pametne živali. Zelo dobro imajo razvit voh in sluh, če jih lovijo lovski psi, zbežijo v nasprotni smeri vetra, da jih le ti težje izsledijo. Parijo se jeseni, samice so breje 8 mesecev, skotijo pa po navadi dva mladička, težka okoli 12 kilogramov. Samice so brez rogov, samcem pa rogove jeseni odpade, spomladi pa zraste novo. Videla vse, od mladičkov, samic, do mogočnih samcev. Sicer pa so losi ogromne, simpatične in plašne rastlinojede živali. Z bizoni pa je drugače. Grozen videz kopitarja z ogromno dlake na glavi in tudi po telesu. Cela čreda in tudi tu sva videla mladiče, ki bolj spominjajo na teličke, pa tudi ogromne samce. Za razliko od losov so samice bizona breje 1 mesec več, torej 9 mesecev. Mladič je po navadi eden in ob rojstvu tehta 20 kilogramov. Lepo in prvič z novim avtodomom na safariju. Vredno. Po dveh urah sva postala lačna in si privoščila kosilo v restavraciji, poleg safarija. Hm, privoščila sva si meni iz losovih kroglic, hrustljavega krompirčka, brusnic, tanko narezanih kumar posutih s koriandrom, solato po želji in pa seveda pivo in coca colo. Okusno in za skandinavske razmere spremenljive cene. Tu imajo tudi razgledni stolp, trgovinico s spominki, koze, račke, različne pasme kokoši, ribnik z ogromnimi zlatimi ribicami,... Lepo in vredno obiska. Tu bi lahko tudi prespala, a sva popoldne nadaljevala po lokalni cesti, mimo jezer, kmetij, še vedno na jug. Enkrat poškropi dež in se ohladi, zapiha veter, čez nekaj minut posije sonce, ki je skozi šipo zelo vroče. Ves čas se oblačim in slačim, tako da mi res ni dolgčas. Kakšna pokrajina, za na slikanico. Zrela polja zlato rumene pšenice v kombinaciji s temni oblaki, skozi katere posije sonce, pa grički temno zelene sočne trave, na katerih se pase govedo. Naravna sipina porasla s travo, takoj za njo pa Baltsko morje. Pripeljala v idilično vasico, ki se jo bom spominjala po različnih barvah slaka kot okrasne rastline pri vsaki mali, barviti hiški. Ta vasica [Kaseberg 55.385491,14.062550](#) je izhodišče za Ales Stones, opravičeno bi lahko rekli švedski Stonehenge. Resnično nekaj posebnega. Megalitski spomenik, ki ga tvori 59 velikih skal, težkih več kot 1, 8 ton vsaka. Kamni so edinstveni in te ne pustijo ravnodušnega. Postavljeni so v obliki vikinške ladje in so razporejeni od vzhoda do zahoda, tako da lahko slediš različnim solsticijem. Zgodovina pravi, da naj bi bil tu grob kralja Ale. Tu je posebna energija, posebnost dajejo tudi pogledi na pečine in razburkano Baltsko morje. Pot vodi med pašniki, kjer se oglašajo krave, mimo klopi, kjer lahko posedaš in občuduješ naravo. Danes zelo piha, zato sva v marini kupila ribe in gurmanski lokalni namaz, potem pa še samo nekaj kilometrov stran na nočitev. [Za sipino v zavetje](#) pred vetrom in v družbi številnih avtodomarjev. Še kratek sprehod po sipini, pogled na morje in zahajajoče sonce. Potem pa večerja za prste polizat in kozarec vrhunskega vina. Danes so bili sami presežki in dan losov in lososov. Škoda, da se že vračava počasi proti domu.

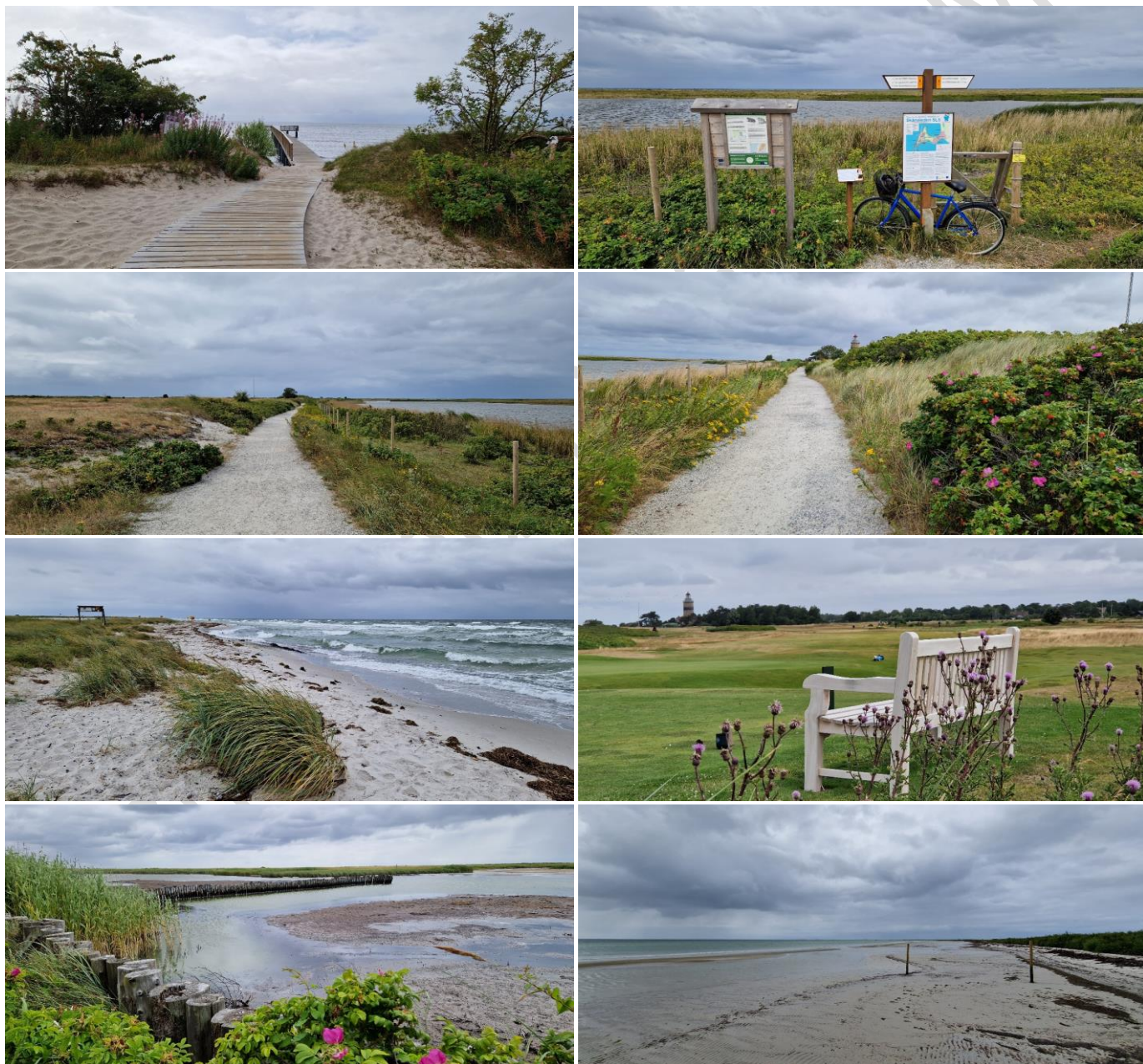

22. 27. 7. 2022, sreda Kustvagen – Trelleborg – Maklappen – Malmo – Hojerup - Rodvig

Sveže, oprano jutro pri 11°C in vetrom, ni bilo primerno za sprehod, zato sva naredila premik proti zahodu. Obalna cesta ob valovitem morju, pogledi na plažo in piknik prostore, kjer so višinske ovire. To sva prvič videla na tem potovanju. Po nekaj desetih kilometrih, s postankom na [čudoviti peščeni plaži 55.362611,13.434164](#), z dolгим lesenim pomolom, pripeljala do Trelleborga. Ogromno mesto s pristaniško luko. Ustavila pri vikinškem obzidju, kjer je muzej in prikaz vikinških pohodov. V aprilskem vremenu nadaljevala do mesteca [Maklappen](#), kjer je vse turistično obarvano. Parkirala pred golf igriščem in šla na dooolg sprehod v naravni rezervat. Najprej mimo svetilnika, potem pa po mivkasti poti s pogledom na morje, mokrišče, ki je tudi pašnik krav. Ob poti divji šipek, ki ima zrele, ogromne plodove. To je naravni rezervat oziroma bivališče za različne vrste ptic in za morske tjuľne. Ko sva prišla do prve opazovalnice, se je ponujal razgled na most, ki

povezuje Švedsko in Dansko, Oresundski most, v daljavi zaviti stolp, Turning Torso, ki je najvišji nebotičnik na Švedskem. S svojo višino 190 metrov in zavistostjo okoli svoje osi za 90 stopinj je prava arhitekturna stvaritev, vidna od zelo daleč. Pot se je spremenila v potko ob mokrišču in sipini, ki je ločevala naravni rezervat od prestižnega golf igrišča. Potem pa je pot pripeljala do obale in odprli so se pogledi na zalive in lagune. Kar tri kolonije tjulnov v daljavi, do katerih pa žal ni pristopa oziroma je od februarja do oktobra prepovedano. Po obali in beli zbiti mivki do avtodoma, potem pa na kosilo. Parkirala na plaži v bližini Malma, pojedla kosilo in opazovala kajtarje, ki so mislim da, edini uživali v vetru. Popoldne pa sva pomahala Švedski in podala roko Dansk, čez most, ki sva ga prej opazovala skozi daljnogled. Oresundski most je dolg 7845 metrov in gre potem v tunel, ki je grajen na morskem dnu. Ko gledaš v daljavo, kar naenkrat ceste zmanjka in vidiš samo morje. Zanimivo. Na Danskem se je promet začel gostiti in tako sva hitro po avtocesti pripeljala do mesta Hojerup. Parkirala na [plačljivem parkirišču 55.279242,12.444460](#), s pogledom na staro cerkev in ribnik z ogromnimi cvetočimi lokvanji. Tu sva uživala na pečinah belega kamna Stevans Klint, ki se nad morjem dvignejo do višine 40 metrov. Bele skale se raztezajo vzdolž obale, na njih je vidna meja med terciarjem in kreda. Geološko so te pečine zelo pomembne, zato so na seznamu Unescove kulturne dediščine. Proti večeru nadaljevala le nekaj kilometrov stran, v idilično mesto Rodvig, kjer sva v marini na [postajališču za avtodome](#) koristila polpenzion. Lepo. Pogled na jadrnice in čolne, ter na miniaturne rdeče ribiške hiške, ki odsevajo v zahajajočem soncu.

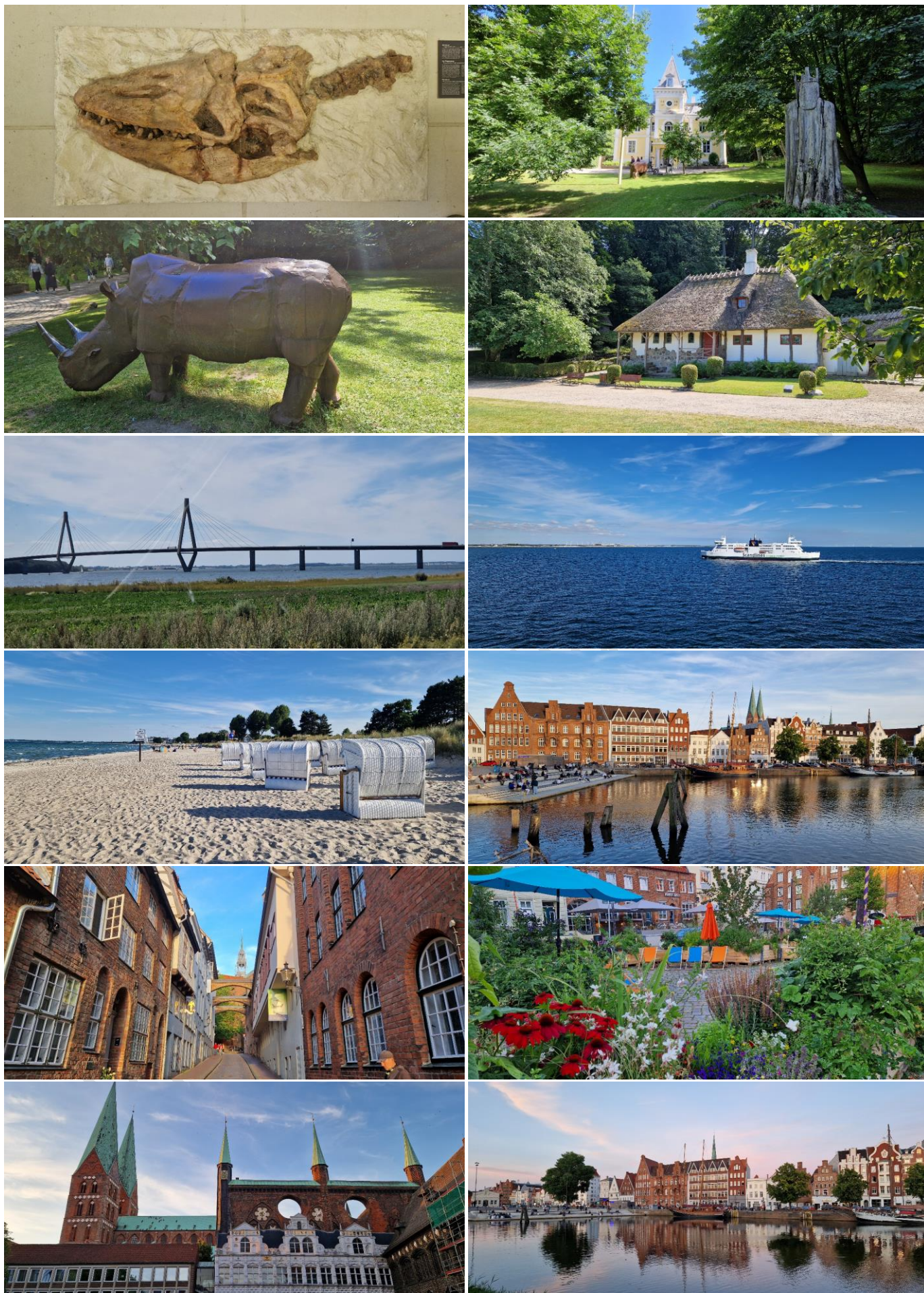

23. 28. 7. 2022, četrtek, Rodvig – Mons Klint – Puttagarden – Rodbyhavn – Lubeck

Mirno jutro v marini Rodvega, zajtrk, oskrba avtodoma, potem pa novim dogodivščinam naproti. Po cesti med vasmi, polji, kmetijami, kjer so nekatere hiše s slamo krite in s tipičnimi kombinacijami bele fasade in lesa. Pa malo po avtocesti, postanek za manjši nakup, potem pa do mesta Mons Klint. Parkirala v bližini geocentra, [ob gozdni cesti 54.964068, 12.544315](#) in se odpravila na sprehod, najprej po gozdu z zelo mivkastimi, mehкими tlemi, do razglednih točk, kjer se odpirajo pogledi na bele, kot iz krede grajene dih jemajoče pečine. Približno 6 kilometrski odsek apnenčastih in krednih pečin vzdolž vzhodne obale danskega otoka Mon v Baltskem morju. Nekatere pečine so fascinantne in padajo več kot 120 metrov do morja. Ker sva jih želela videti iz vseh zornih kotov, sva se podala po lesenih stopnicah vse do plaže. Iz ptičje perspektive je bilo videti lepo, turkizno morje in z drobnimi kamenčki posuto plažo. Ko pa sva prehodila vseh 500 stopnic pa je bila slika drugačna. Kamenčki so postali manjši balvani, turkizno morje je bilo nekaj 10 metrov od obale, tu pa gneča ljudi, ki so, če so želeli na plažo, brodili po blatnem morju z ogromno morske trave in mulja. Ker so bile temu primerne

vonjave, sva poslikala, potem pa nazaj po stopnicah mimo geocentra in v avtodom. Le 3 kilometre stran so romantični vrtovi na otoku Mon. Parkirala v [gozdičku 55.000338,12.521166](https://www.google.com/maps/place/55.000338,12.521166), si pripravila kraljevsko kosilo in se sprehodila po kraljevih vrtovih, ki so dostopni vsem. Čudovito. Tu pridejo cele družine, imajo piknike, se družijo na mehki zeleni v nulo pokošeni travi ob jezeru ali v senci mogočnih dreves, skratka vse na free. Zanimivo je to, da vsak za sabo vse pospravi, nikjer nobenih smeti in nikjer ne vidiš, da bi se ljudje opijali. Res lepo za zadnje kosilo na Danskem. Popoldne pa okoli 100 kilometrov do mesta Rodbyhavn, kjer sva se vkrcala na trajekt za Nemčijo. Po slabi uri vožnje in uživanja na sončku prišla na celino v mesto Puttgarden. Natočiva gorivo, potem pa mimo modenega Scharbeutza, kjer sva za trenutek ustavila za fotoshuting na plaži, do Lubeca. Parkirala na [postajališču za avtodome](https://www.google.com/maps/place/53.150000,10.800000) v samem centru mesta. Kar pestra družba avtodomarjev, tako da sva dobila prostor skoraj med zadnjimi. Večerja s pogledom na reko Untertrave. Večerni sprehod po arhitekturno bogatem mestu, z veliko gotskega sloga in prav zato je Lubeck na Unescovem seznamu kulturne dediščine. Lušno in mirno, kljub temu, da sva prespala v centru mesta.

24. 29. 7. 2022, petek Lubek – Worlitz - Eisenberg

Pomahala mestu Lubek že v soncu in jutranjih 20°C. Danes je dan za daljši premik v smeri Berlina. Prvi [postanek](#) v naravnem rezervatu Schaalsee Biosphere Reserve za malico in usklajevalni pozno jutranji sprehod. Mimo jezera, ki je polno kopalcev, po makadamski poti do informativnih tabel, kjer je zapisano, da je tu gnezdišče številnih ptic, med katerimi so ogroženi

žerjavi. Pot se nadaljuje ob in po mokrišču, polno je trstičja, rogoza in trave. Zelo sem bila skeptična, ker je na znaku ob poti pisalo, da je območje zavarovano z Unescovo kulturno dediščino, a verjetno zaradi pestrosti ptic. Danes nisva imela teh namenov, za ornitološka opazovanja si moraš vzeti čas. Nadaljevala po avtocesti ob kateri je ogromno vetrnih elektrarn in nešteto sončnih celic za pridobivanje energije. Približno 100 kilometrov pred Berlinom imela čas za kosilo in počitek, potem pa popoldanski premik proti domu. Mirka je že pošteno načelo domotožje, meni pa se kar ne da domov. Tukaj mi je bilo preveč lepo. Z vsakim pridobljenem kilometrom je začela naraščati temperatura, živo srebro se je že približalo tridesetici, sonce pa žge kot za stavo. Najraje bi jo popihala nazaj, na hladno, kajti vročina me ubija. Ampak to zdaj ni mogoče, čimprej se bo potrebno prilagoditi. V okolici Berlina se je začel promet gostiti, ampak zaradi štiripasovnic ni bilo problema. Na zahodnem delu Berlina parkirala pred tovarno in industrijsko prodajalno Storck. Pa ne da bi si želela sladkih dobrot, ampak zato, ker je najin Žiga poslovno povezan s to firmo. Lastnik je August Storck in ker je še julij, ga danes ni bilo doma 😊. Obvezna fotografija, potem pa na pridobivanje kilometrov proti domu. Po dobrih 100 kilometrih je potrebno pretegniti mišice in razgibati kosti, zato ustavila pred parkom [Worlitz 51.844351, 12.415564](#). Tu sva že bila pred petimi leti, a takrat je bila jesen in v jezeru ni bilo vode. Park je znan po palači, po podeželskih hiškah, gradovih iz 18. stoletja, ogromnem angleškem parku in pa seveda tudi po jezeru, kjer danes cvetijo raznobarni lokvanji... Sprehod ob jezeru in parku, kjer se za vsakim korakom odpirajo novi in drugačni pogledi. Ni zaman, da je park del Unescove svetovne dediščine. Prava sproščujoča pavza za nadaljevanje najine poti. Po avtocesti še nekaj več kot sto kilometrov do mesta Eisenberg. Parkirala na [parkirišču za avtodome](#) v samem centru mesta, tokrat edina avtodomarja. Današnji dan si bova zapomnila po Unescovih znamenitostih.

25. 30. 7. 2022, sobota Eisenberg – Regensburg – Passau -

Zbudila sva se v deževno jutro, ki je bilo kot nalašč za potovanje. Po avtocesti, s postanki za malico do Regensburga, kjer sva mislila parkirati za krajši sprehod po centru, a je danes vse zabasano, tako da sva samo natočila gorivo in po avtocesti še 100 kilometrov do mesta Passau. Zadnje nemško mesto pred mejo z Avstrijo. Parkirala v bližini mesta oziroma marine, na velikem brezplačnem [parkirišču za avtodome](#), v družbi nemških avtodomarjev. Najprej kosilo, potem pa podaljšan počitek, saj se je ulilo kot iz škafo. Ko je posijalo sonce, sva se sprehodila po marini, kjer sta bili zasidrani dve ogromni potniški ladji, kot nekakšna potujoča hotela na Donavi. Glede na to, da se je živo srebro približalo tridesetici in da sva že bila v mestu Passau, sva z najinim približevanjem proti domu nadaljevala. Po lokalni cesti in po nekaj kilometrih pripeljala v Avstrijo. Ob Donavi, mimo znanega obkljuka Donave do Linza. Parkirala v bližini elektronskega centra in ob reki Donavi, na plačljivem parkirišču v družbi nekaj deset avtodomov. Na prvi pogled super. Potem pa sva iz minute v minuto postajala bolj skeptična, saj je bil v najini bližini postavljen ogromen Cirkus King, ob reki pa se je družilo veliko ljudi. Pa sva se odločila, da ostaneva. Ob reki s pogledom na potujoče restavracije spila pijačo in nazdravila najinemu najbolj severnemu potovanju. Sprehod do mesta in pohajkovanje po ulicah nama sicer že znanega Linza. Oblaki na nebu so dali še posebno čarobnost mestu, ki je odsevalo v reki zaradi zahajajočega sonca in nočne osvetljenosti. Za zaključek pa še mavrica na nebu.

26. 31. 7. 2022, nedelja Linz – Slovenija

Glede na včerajšnjo situacijo je bila najina nočitev nekaj srednjega. Slišati je bilo nekaj govorjenja in smeha ljudi v najini bližini, a tako pač je na vseh javnih prostorih. Tudi v kampu bi lahko bila podobna situacija. V sončnem jutru po zajtrku navigirala proti domu. Obvezen nakup avstrijske vinjete, potem pa na avtocesto in gas v smeri Gradca, skozi tunele do doma.

Nekaj glavnih stroškov:

- 26 € chip za skandinavske avtoceste
- Vstopnina Serengeti 82 €
- Vstopnina muzej in stolp St. Nikola 10 €
- Zavetišče tjulnov 14 €
- Vstopnina na grad Egeskov 66 €
- Mostnina Storebealt 80 €
- Ladjica Kopenhagen 32 €
- Trajekt na Švedsko 126 €
- Park losov 23 €
- Lesena cerkev Heddal 9 €
- Tunel Ryfast 28 €
- Trajekt Hjelmelang - Nesvik 32 €
- Viseči most Hardanger 35 €
- Ladja po fjordu in shutle 137 €
- Vikinška vas 40 €
- Ladja fjord Geiranger 100 €
- Parkirnina Stockholm 15 €
- Ladjica Stockholm 45
- Vstopnina los safari 30 €
- Trajekt Danska-Nemčija 123 €

Gorivo:1600€, cestnine, tunelnine, trajekti: 500€, parkirnine, pzaji in nočitve: 120€, vstopnine, ladje: 440€, skupno: cca 3000€

Plan poti [Južna Skandinavija 2022](#)

Koordinate: [PZA Caravaning](#), [CamperContact](#), [Parking4Night](#)

Pisala Petra, dopolnil Mirko